

Pop Rock 50

& Show

nr.3

ianuarie 1992
(de azi)

FOTO CHICHAORE

ROCK'N BLUES
PENTRU
TOTDEAUNA
pe 25 ianuarie

- Discografii:
QUEEN și GENESIS
- INEDIT -
N.M.E. despre
MICHAEL JACKSON
- Ne învăță să cîntăm
Falco și Nick Kamen
- Cronica sentimentală
● Radio France
Internățional se extinde
- Trei pentru
o pagină de JAZZ
- Serialele continuă:
The Beatles și
M.Jackson
- Imagini de la
o emisiune... radio!
- Polifonii
(mai și zîmbim, nu?)

CURIERUL
NATIONAL

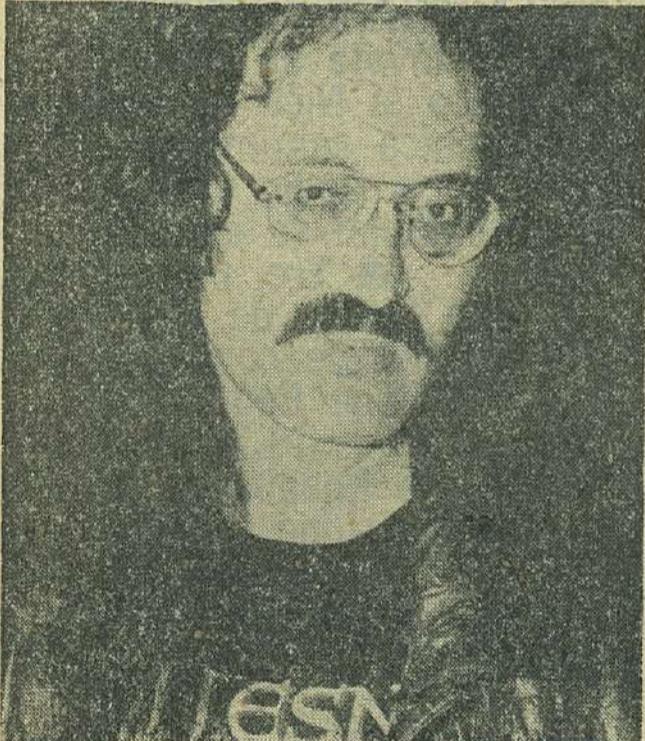

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

• Krypton-ul ne anunță că opera rock Lanțuri a intrat în faza finală a pregătirilor, care se desfășoară la Casa de cultură a Sindicatelor din Constanța. Se lucează la coregrafie după care urmează premieră la mijlocul lunii februarie și apoi un turneu de 10 zile. Dacă vor exista sponsori! • Cu bucurie am aflat dumineca scara că vom avea din nou „CERBUL DE AUR” la Brașov! Din surcele discursuri ale domnilor Fulga și Theodorescu am înțeles că primăria orașului gazdă, precum și Televiziunea, sunt decisive să facă din manifestare o adeverită sărbătoare internațională a genului. N-am înțeles însă unde se va derula evenimentul (în aer liber?) și de ce trebuie președintele Televiziunii să vorbească despre un festival de muzică usoră cind săm (de la dinsul) că nu se poate! Deci între 21–28 iunie, ne pregătim să respirăm aer de munte. Care astă inseamnă că nu va mai fi „București '92”? Într-o una altă să le urez brașovenilor mei mult succese în pregătiri și alegerea unui primar meloman! • Metaloteca Voltaj 2000 și-a început activitatea în fața eroului Rapsodiei Române (bravo domnului director Frunzetti!) din strada Lipscani nr. 53. D. J. Bertie Barbera îi asigură pe fanii că vor audia nouă și nu numai din lumea rock (hard, heavy, thrash, death, hardcore). Întra-rea este numai 50 de lei iar

bufetul la preturi „soft”. Deschis joi, sămbătă și duminică de la ora 16. • Jazz-Club Univers își reia activitatea de joi 30 ianuarie sub conducerea lui Alexandru Șipa, la clubul facultății de literă de pe strada Edgar Quinet nr. 7, între orele 19–22. Vor fi prezentate materiale audio și video în egală mărură. • Prince a fost dat în judecăta de fostul său impresar Steve Fargnoi, acesta afirmând că melodia „Jughead” de pe recentul L.P. Diamonds And Pearls se referă la el. Fiind profund jignit. Evident autorul neagă vehement. Suma pentru defaimare este cam mărcică (5 milioane de dolari!), semn că impresarul știe că are de unde cere. • Ucișa lui John Lennon, Mark Chapman, a declarat că nu intenționează să profite financiar din vinzarea povești sale, deși Curtea Supremă l-a permis o astfel de tranzacție. „Nu sunt interesat să scoț bani din moarte lui John Lennon” a declarat Chapman.

REMEMBER

CRISTI IONITĂ – „ZAPADĂ” (METROCK)

Simbătă 23 decembrie 1991 a avut loc sub egida Clubului Tinerilor Eroi în colaborare cu Ministerul Tineretului și Sporturilor concertul rock inițiat „Remember” — în cinstea eroilor martiri care s-au jertfit pentru libertate și democrație. Au participat formațiile: IRIS, VALISTERIAN și COMPANIA DE SUNET, KRYPTON, METROCK, VOLTAJ, INTERVAL. Realizătoare: Loredana Manuela Muscalu. Spectacolul a fost sponsorizat de firmele: Pantera Import-Export, C.O.R.A., Import-Export, Pradoom S.R.L., Retrans S.A. Participarea publicului a fost sub orice așteptări (aproximativ 1 000 de persoane).

Atmosfera — în sală și culise — în ton cu cea de afară. Încercind, timid, eu cîteva întrebări în stînga și-n dreapta am descoperit că membrii trupelor noastre rock sint mult mai neșmîni decât as fi crezut. Si cel mai trist și că au dreptate.

Organizarea a fost destul de slăbită, semn că totul s-a făcut în grabă, iar rezultatele au fost pe măsura „datelor problemelor”. Începerea spectacolului a fost întreruptă cu aproximativ trei sferturi de oră deoarece nu fusesează asigurate mijloacele de transport pentru instalația de sunet furnizată de Megas Real Compact. Milleace care n-au apărut nici pînă la finalul spectacolului. Poate după aceea...

In general nimic n-a adus a „Remember”, în afară de apărarea cîtorii tineri care au distribuit gratuit în sală numărul doi al publicației „album-document” MIRACOL, adăvărat omagiu adus acelor în cîștea cărora s-a organizat o cîstă manifestare.

Sîi nu pot încheia acest articol fără a sugera o comparație între acest spectacol și cel organizat în același scop la 22 ianuarie 1990, din care n-ar rezulta decît atît: organizatorii de concerte rock nu se nasc peste noapte...

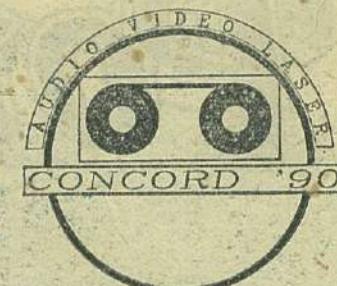
ANCA LUPES

50

Am ajuns și la acest număr! Avem „părinții” noi și asta ne bucură, dar ne să obligă. Curierei Național S.A. ne-a preluat cu dificultate să înțelegă, cu tot, din dorință de a vă menține această sursă de informare în mod constant. Au contat enorm în faza luirii deciziei scriitorie voastră. De aici încolo tot pe ele ne bazăm. În lume o astfel de publicație se impune după 2–3 ani cu un tiraj de 100–200 000, cu un sistem de difuzare impecabil. Chiar și aşa poate da faliment, cum a fost cazul prietenilor noștri de la „Sounds” (Anglia). Noi vom crește pe măsură ce numărul abonaților se va mări, pe măsură ce vom avea și un sistem de publicitate pus la punct. Vor urma cele 16 pagini ori (și) schimbarea hîrtici și a tehnicii de tipărire. Multă ne întrăără de că nu e color cum e cutare revistă, sau de ce nu tipărim altfel? Pentru că totul costă, pentru că despre pop-rock (ca domeniul) prea pușini bănuiesc ce potențial are, pentru că investitorii (ea și aleșii săi de altfel) nu au de unde să știe că este de mulți simți îndrăgostiti de muzica. 20 de milii de cititori nu inseamnă nimic în calculul economic (care tiene cont de numărul locuitorilor tineri din țară). Există însă îndoială reviste

mai aspectuoase de rock cum ar fi Rocker sau Puls, unele mixte ca Play-Back sau Melos.

Vor fișă alttele noi cu siguranță și asta ne bucură. Dar deocamdată suntem singurii cu aparții săptămînale exacte. Cel puțin pînă la acest număr 50 n-am avut nici o înțîrziere, motiv pentru care LE MULTUMIM TIPOGRAFILOR ai căror copii ne înbasează! Observați că de azi ne numim tot P.R.&S., dar ultima inițială vine de la SHOW, termen atât de apropiat de ceea ce facem incit nu putea fi altul. Sportul va rămîne un subiect ocazional, conform dorinței marii majorități a celor care ne-înțelegă. Un nou „Question” e în pregătire pentru că e cauză să ne mai sfătuim cu voi înainte de a lua decizii. Bucureșteni, este util să știi că avem o încăpere la etajul IV unde deții găsiți numere mai vechi și puteți lăsa scriitori sau exprima verbal propunerii. Adică am vrut să spun, că avem REDACTIE unde putem sta de vorbă cu voi. E un aspect foarte important. Nu numai soarta revistei este în miinile voastre ei și a pop-rockului autohton! „All Together Now”! Mai vorbim peste 10 numere... dacă vor (vom) fi!

Oferte noi din partea unei firme deja cunoscute pentru iubitorii muzicii. De astă dată este vorba de materiale video-muzicale. Înță cîteva titluri dintre cele 50 existente, în condiții tehnice deosebite. David Bowie (cele două volume Glass Spider), Dire Straits (Alchemy), The Very Best Of Elton John, Pink Floyd (The Wall), Paul McCartney (Music Club), Depeche Mode (101, Live In Hamburg și Strange Too), Queensryche (Live Crime), New Kids On The Block (Step By Step).

LA VIE EN ROSE

De urmă postă franceză a comemorat cîteva gloriile ale cîntecului.

Pe un fond auriu, apar efigile cîntăreților Aristide Bruant, Tino Rossi, Maurice Chevalier, Edith Piaf, Georges Brassens, Jacques Brel. Respectul pentru mariile valori ale săzonetei se păstrează.

C.Z.

ROCK'N'BLUES PENTRU TOTDEAUNA

Palatul Copiilor, București, sămbătă 25 ianuarie 1992, orele 20,30

Neobișnuit termen, oarecum nu-i așa? Rock'n'blues... Si totuși el reprezintă o titulatură sugestivă pentru ceea ce muzicienii care vor urca pe scenă săili de concerte la Palatul Copiilor, vor încerca să prezinte publicului: rock'n'roll și rhythm'n'blues.

De ce așa și nu altfel? Mai întîi că fiecare muzician rock are undevo în a săptea încăpere tainică a sufletului său, într-un fel sau altul, adăpostită dragoste și respectul pentru înțepuri.

Deși termenul „rock'n'roll” este acceptat ca definitiorul pentru un gen începînd din 1952, la fel ca și „rhythm'n'blues”, se pierde undevo în primele decenii ale secolului pe care îl trăim. Aceste vechi rădăcini au alimentat „trunchiul” ce să-ri dicat explozia odată cu anii '50, grătate unor nume ce au intrat pentru totdeauna în conștiința afectivă a generatiilor de fani rock: ce s-au succedat pînă azi: John Mayall, Elvis Presley, Bill Haley, Little Richard, Chuck Berry, Alexis Korner, Jerry Lee Lewis, Beatles, Jimi Hendrix, Cream, Janis Joplin, Led Zeppelin, etc.

Avin astfel o puternică reprezentare și o solidă motivație estetică, „rock'n'blues”-ul a rezistat timpului, traectoria sa fiind oarecum independentă de schimbarile și mutațiile stilistică-

ce din anii '70-'80 ce au survenit în rock. Anii de-a rîndul să-su organizează concerte și chiar festivaluri de această natură, îngă marile vedete ale genului apărind nume „crude” cu un plus de expresivitate și chiar specific. De fapt avem de-a face cu o stare de Rock'n'blues, în care se regăsesc laolaltă funk, reggae, boogie-woogie, hillbilly, rockabilly etc.

Alături de aceste argumente

mai stă și faptul că vedetele rock din țara noastră sint foarte buni interpréti și iubesc astfel de muzică. Pentru ei acest concert este nu mai numai un remembér affectiv ci și un act de cultivare a tinerilor fani ce nu au ascultat pe viu această muzică.

Ar mai fi de adăugat că în atare condiții, publicul ce va veni nu mai poate fi omogen ca vîrstă și preferințe. Cine ar mai putea fi astfel „victima” unei exclusivități de stil sau nume. Rock'n'blues-ul este o familie, care în vîrstă e drept, dar bine legată, unită.

Trebuie spus că așa cum peste tot în lume au existat concerte sau festivaluri non-profit și acest concert va fi un „Live Aid” ale cărui beneficii vor apartine contului de restaurare a Ateneului Român.

Vor urca pe scenă în cele mai surprinzătoare combinații: Adrian Ordean, Leo Iorga, Cris-

ti Minculescu, Nelu Dumitrescu, Iuliu Merca, Silvia Dumitrescu, Sorin Chifiriacu, Dan Bittman, Mircea Baniciu, Liviu Tudan, Vali Dogaru, Garbis Dedeian, Mircea Kiraly, Mihai Cernea, Lelut Vasilescu, Eddy Petrosel, Cornelius Stroe, Tea Peter, Julian Vrabet, Vlad Knejević, Antonio Furtuna, Florin Ochescu și Mihai Pocrorchi. Prezentarea va fi realizată sub forma unui entertainment de Adrian Plesca.

Atât restul este surpriză de pe scenă. Un rock'n'blues session de la care nu trebuie să lipsim. Măcar pentru strădaniile organizatorilor (Televiziunea Română și G.D. Total Service) de a vă oferi un... Johnny B. Goode.

MIHAI GODOROJA

Publicație săptămînală editată de „CURIERUL NACIONAL” S.A.
Tiparul Regia Imprimeriilor Naționale - Imprimeria „CORESI” București

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

CARMEN RĂDULESCU:**CÎNT, DAR NU
ASCULT MUZICĂ...**

Rep.: — Carmen Rădulescu, după o absență de aproape 3 ani, revii pe scenă...

C.R.: — Nu doar pe scenă, ci, înălță și în presă de specialitate. Înainte de a-mi pune vreo întrebare, să dori, cred că nu e prea tîrziu, să urez cititorilor revistei „P.R. & S.” un an plin cu bucurii. Să pentru pentru că înțuiesc care ar fi prima întrebare pe care vrei să mi-o pui, să-mi vezi să ti-o iau înainte să să răspund direct. Nu am mai apărut în spectacole deoarece am devenit mamă și deci, aproape întregul meu timp a fost dedicat creșterii copilului.

Rep.: — Băiat sau fată?

C.R.: — Am un băiețel de 3 ani, pe care-l cheamă Sorin. El ar fi, să zicem, cauza absenței mele de pe scenă săilor de spectacole. Cât privește absența melodilor interpretate de mine din cadrul emisiunilor radio, cauza este cu totul alta,

Rep.: — Cu toate acestea publicul nu te-a uitat. Totuși, din ce motiv eci care te îndrăgesc nu au mai avut nici măcar posibilitatea să te asculte la radio?

C.R.: — ...hmm! Poate... e mai bine să se stie adevărul („E mai bine, e mai bine”, spune Anda Călugăreanu care se află în aceeași cabină cu Carmen, într-un flind luat în timpul spectacolului „Votati vesela” din 12 ianuarie la Sala Polivalentă). În „Radio”, programarea melodilor sau mai bine zis a interpretelor se face pe criterii absolut subiective. Ai prieteni... „acolo” apară pe post. Nu ai stat pe tuse. Totul e la mica înțelegere. („A se înțelege la mica corupție”, completează Anda Călugăreanu). Nu-mi vine să cred că timp de 2 ani, nici o persoană nu a cerut la emisiună „O melodie pentru fiecare” de exemplu o piesă interpretată de mine. Probabil însă, că respectivele scrisori au o destinație specială: cosul! Oricum, de azi voi putea fi văzută și ascultată în spectacole.

Rep.: — Ai înregistrat piese noi?

C.R.: — Da, însă nu au caracter de slăgăre. Sunt de o factură aparte. Pregătesc un nou disc. Sper că în luna august să-l pot lansa. Mai am nevoie de 5 piese. Activitatea muzicală am reînăudit-o încă din vara lui '91. Am înregistrat o melodie pentru „Mamaia '91”, dar n-a trecut de fază de preselecție. Am și fost invitată să cint la Mamaia în cadrul unui recital al laureaților acestui festival. N-am acceptat. Poate voi răspunde prezent cind mi se va oferi posibilitatea unui recital adevărat. Ce-i alături să cint două melodii? Să concurenții tot două interpreză. Care mai este atunci diferență?

de vorbă cu
★ STELELE ★ ★ ★ ★ ★
Star Talk

bune. Negindu-mă pe mine își neagă implicit piesele sale. Absența mea din emisiunile radio este o formă a acestei răzbunări. El, probabil că și astă face parte din destinul meu.

Rep.: — Crezi în destin?

C.R.: — Da, să mă preocupă și horoscopul. Cumpăr ziarurile care-l publică. De cele mai multe ori mi se potrivește.

Rep.: — În ce zodie ești născută?

C.R.: — În Capricorn. Sunt născută pe 29 ianuarie și nu pe

loc pe 29 iunie. Precum vezi, cifra 9 îmi poartă noroc.

Rep.: — Cu ce se ocupă soțul tău?

C.R.: — Este pilot în cadrul Companiei Tarom. O meserie plină de suspens pentru el, dar și pentru mine care-l aștept de fiecare dată cu sufletul la gură. Abia cind intră pe ușă respir usurată.

Rep.: — Cât timp este plecat în cursă tu cu ce te mai ocupă?

C.R.: — Gătesc sau citesc. Îmi place foarte mult să gătesc.

română o admir pe Mirabela Dauer. E singura care-mi place.

Am cunoscut-o cind aveam 16 ani. A avut un rol important asupra formării mele. M-a învățat multe lucruri, dezvăluindu-mi mici secrete din lumea scenei, ale meseriei în general. De pildă mi-a spus: „Mai fătă, dacă îți se oferă o melodie nu te repezi să o acceptă sau să o înregistrezi. Citește mai întâi textul, apoi mai citește-l o dată și încă o dată și de cîte ori simți tu nevoie pină cind îl înțelegi, îl simți. Numai atunci cind simți că poți să dai totul din tine pentru piesa respectivă, o înregistrezi. Așa va rămîne. Pe scenă o mai cintă, cum o cintă, dar înregistrarea rămîne”. O stimez foarte mult.

In afara de Mirabela, un rol important în cariera mea muzicală l-a avut mama. Ea mi-a învățat pasiunea spre muzică, ea însăși fiind, în tineretă solistă la Teatrul din Galați, alături de Alexandru Jula și Ionel Miron.

Rep.: — Ești singură la părini?

C.R.: — Da. Am mai avut un frate. A murit înainte să mă nască eu. Il cheme Mihai.

Rep.: — Cum a fost impactul cu publicul acum la revenirea ta?

C.R.: — Constat cu plăcere că nu am fost dată uitării. Nu am avut foarte multe apariții. Am fost dezamăgită la Ploiești. Aici era un public cald și prietenos. După Revoluție, nu suntem să-să intimplăm, dar se petrece ceva straniu. Indiferent de spectacol, tigăneamă să intinsă pe scenă și te injură sau în cel mai felic caz te bombardezi.

Rep.: — Cum să intinsă pe scenă?

C.R.: — Ulte așa bine. Stau întinsă pe spate, iar tu, cintă printre ei.

Rep.: — Si acum cîteva întrebări fulger. Ce cărți citești?

C.R.: — Romane politiste și de dragoste.

Rep.: — Scriitori preferați?

C.R.: — Edgar Wallace și Guy de Maupassant.

Rep.: — Filmele iți plac?

C.R.: — Nu prea merg la film.

Rep.: — Florile preferate?

C.R.: — Zambilele.

Rep.: — Culorile preferate?

C.R.: — Negru, albastru înțins și roșu.

Rep.: — Compozitorul, textierul, orchestratorul preferat?

C.R.: — Viorel Gavrilă, Eugen Rotaru, Viorel Popescu.

Rep.: — Să încheiem, întrebarea... „casei”: Care ar fi casele 3 obiecte pe care le-ai luate cu tine dacă ar trebui să pleci pe o insulă pusie?

C.R.: — E foarte greu să mă decid. Cît timp trebuie să stau pe insulă pusie?

Rep.: — Mult, e vorba de un vas care naufragiază, tu ești singura supraviețuitoare și cu tine 3 obiecte.

C.R.: — O sticlă cu apă, o poză cu soțul meu și cu cel mic și o armă ca să mă pot apăra.

ORLANDA DELADI

● The KLF au făcut echipe cu thrashersi Extreme Noise Terror pentru viitorul single care a și fost „Interzis” de B.B.C.! Este vorba de o nouă versiune a hit-ului „3 AM Eternal” pe care Bill Drummond și Jimmy Cauty sperau să-l poată cinta la Top Of The Pops de Crăciun. B.B.C. a declarat că varianta nouă este prea dură și nereprezentativă pentru succesele anului 1991. Imperturbabilă băieții au făcut discul într-un tiraj limitat la 1.000 de exemplare pe care le livrăză doar prin comandă la domiciliu. Probabil că prețurile poștei le sunt accesibile, altfel să sugera și altora formula, odată ce difu-

zori de discuri autohtone nu prea găsim. ● George Harrison a dat în judecată revista The Globe pentru 200 de milioane de dolari în urma unui articol care sugeră că ar fi un simpatizant al națisitilor. În articol se relatează că Harrison ar avea un drapel nazist în casă și că ar fi fost văzut defilând în jurul casei sale îmbrăcat în uniformă. De-altele ziaristișor! ● EMF au reacționat vehement la un articol în care muzica trupei roșe era legată direct de folosirea drogului Ecstasy. „Daily Star” din 2 ianuarie subliniază creșterea numărului cazurilor grave din cauza drogului. Argumentele autorului sunt chiar unele declarări ale membrilor grupului dintr-un interviu publicat anul trecut în N.M.E. Un purtător de cuvint al trupei afirmă că băieții sunt foarte afectați de asocierea muzicii lor cu astfel de practici. Nu pot fi acuzați de ceea ce se întimplă în societatea de azi. Într timp EMF au susținut un concert pe 9 ianuarie, gratuit

pentru nevăzători. ● Nirvana își detronat pe U2 în topul postului de radio național din Irlanda întrerupind cel 6 ani de dominație a lui Bon & comp. Totuși în Fanning's Fap 50 figurează cele mai multe piese U2: Bad (locul 2), One (8), The Fly (13), One Tree Hill (17), Sunday Bloody Sunday (43) și Pride (45). Dave Fanning susține că în 1991 numărul participanților la topuri a depășit mult aşteptările. Alte performanțe de retinut au realizat The Pixies cu 5 prezente și R.E.M. cu 4. ● Alبume semnalate în Marele Britanie: One Voice - Agnostic Front, Coolin At The Playground Ya Know - Another Bad Creation, Turbulence - Chris Howe (împreună cu fostul său coleg Bill Brufford și cu ex-Ultravox-ului Billy Currie la keyboards), Milestone - The Temptations (al 50-lea album al lor). ● La 10 decembrie său încheia înregistrările celui de-al doilea album Slaughter dar lansarea va avea loc prin martie. „Ne plac

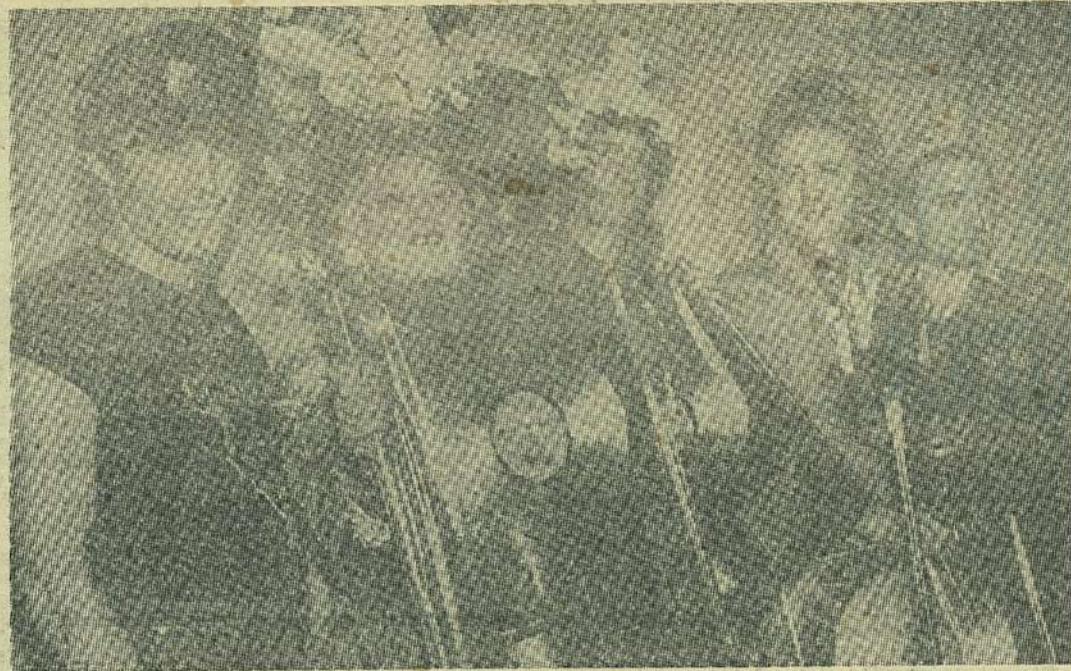
lansările de primăvară pentru că primul nostru disc a apărut atunci și ne-a purtat noroc. Totodată nu prea apar albume atunci și astăzi foarte importante. Am totă încredere în acest disc” — declară Dana Strum, basistă producător al grupului. ● Black Sabbath sunt și ei pe cale de a finaliza munca lor de studio, după o serie de operații judecătoare în urmă cărora au semnat un nou contract cu prima lor casă de discuri, Warner Bros. Echipa actuală este: Ronnie James Dio, solist vocal, Tony Iommi la chitară, Geezer Butler la bas și Cozy Powell la tobe. Bătrâni, da' buni!

de toate

de toate

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

QUEEN. Ne vom opri azi strict la datele celor 4 prelungiri si la discografie avand in vedere ca o istorie ampla a trupel este in pregatire. Despre Freddie Mercury cteva amanunte pe care nu le-am consemnat in numarul 45 al revistei. Avea 1,76 m, era necasatorit, avea locuinte la Londra, New York si München. Actor favorit: Timothy Dalton. Actrita: Marilyn Monroe. Culorarea preferata era negru iar bautura favorita, spanianca. Brian Harold „Banana Fingers” May s-a nascut la 19 iulie 1947 la Londra. Are 1,85 m. Studii: Hampton Grammar School si Imperial College devenind apoi fizician. Locuiesc la Londra (Kensington), este casatorit si are doi copii, Jimmy si Louise Mary. Favoriti: Jimi Hendrix, The Beatles. Actori: Clint East-

wood, Natalie Wood, Goldie Hawn. Culoarea: negru. Bautura: berea Guinness. Hobby: fotografie. Roger Meadows Taylor s-a nascut la 26 iulie 1949 la Norfolk, are 1,78 m, e blond si are ochii albastri. Este casatorit cu Dominique, au un baiat de 12 ani, Felix Luther Taylor. Studii: Truro School, London Hospital Medical College, North East London Polytechnic, dupa absolvire devenind

biolog. A cintat finalmente de Queen la The Reaction Smile. Favorit absolut, John Lennon, primul disc cumparat a fost „Rock Around The Clock” al lui Bill Haley. Scritori favoriti: Kerouac, Tom Sharpe, Anthony Burgess. Ii place vodca si vinul bun. Hobby: calatoria in intreaga lume. John Richard „Deacon” Deacon s-a nascut la 19 august 1951 la Leicester, are 1,83 m, casatorit cu Veronica

(are 4 copii). Studii: Oadby Baeuchamp Comprehensive Chelsea College of Science, Technology London University. A cintat inainte la The Arts si Opposition. Actor: Jack Nicholson si Jean Alexander. Discuri preferate: Pink Floyd-The Wall, Elvis Costello - My Aim Is True. Bautura: ceaiul. ALBUM: Queen (iulie 1973), Queen II (martie 1974), Sheer Heart Attack (noiembrie 1974). A

Gindigi, vă temp de cîteva minute la Sinead O'Connor, Hot House Flowers sau U2. Inima vă va bate mai repede. Cîtîtei evantiale următoare: The Pogues. Asă-i că nu vă spun mai nimic? Aah, sănt irlandezii aceia demenți, des pomeniți în emisiunea „Nineteen Forever”! Dacă doriți să patrundeti în lumea fascinantă a punk-rockului mai zăbovitoiții niște asupra acestei pagini. SHANE MAC GOWAN, creierul grupului The Pogues, a povestit revistei „Les Inrockuptibles” (într-un rar moment de luciditate) despre alcool, droguri, scriitori irlandezii și iarăși alcool...

Shane Mac Gowan: Publicul nostru este un grup de animale. El apartine unei subculturi care se regeneră continuu.

L.I.: De ce alcoolul ocupă un loc atât de important în cîntările voastre?

S.M.G.: Pentru că ocupă un loc important în viață. Îmi petrec foarte mult timp pilind. Stiu că băutura mi îmi stimulează imaginația; pot face rime... Ea stimulează simbolismul, care

cărțile sale au scopul unic de a crea un cadru în jurul cărui să se dezvolte imaginea cititorului.

L.I.: De ce alcoolul ocupă un loc atât de important în cîntările voastre?

S.M.G.: Pentru că ocupă un loc important în viață. Îmi petrec foarte mult timp pilind. Stiu că băutura mi îmi stimulează imaginația; pot face rime... Ea stimulează simbolismul, care

SMG: Immediat ce a reușit să scapi de tot răhatul ce te înconjoară, începi să vezi frumusețea vieții în profunzimea ei. Ești plin de speranță. Cîntecul nu-l-ai putea rezcrie. Nu se fac cîntece ca acesta decit odată în viață. Tot ce pot să spun este că bucuria povesteste că eram în Thailanda, că mi-am pierdut sticioanța, dar totul este armonios, raiul a coborât pe pămînt, iar eu exist.

L.I.: Esti un alcoolic pocăit?

SMG: Nu, dar fac tot ce pot pentru a rămâne cât mai mult în viață. Ar fi stupid să mă sinucid.

L.I.: Bei zilnic?

SMG: Da, dar mai puțin.

L.I.: Multă sperau să te vadă capotind pe scenă.

SMG: Era de prevăzut. De mai bine de 20 de ani se aşteaptă

preface. Si la fel de putred că min...

L.I.: Ai făcut mult „acid”?

SMG: Am consumat zilnic în ultimii 2 ani. Am început în '88 cu 10 sau 15 pe zi. Cînd erau foarte tinără mă mai drogăram din cînd în cînd dar nu în cantitate suficientă pentru a mă neantiza. Mai tîrziu, din contră...

L.I.: Nu crezi că, din greseală, ai putea să iezi o doză mult prea puternică?

SMG: Nu mai iau aşa mult. Pe vremuri erau altceva. Aproape întregul album „If I Should Fall From Grace With God” a fost scris sub influența drogurilor.

L.I.: Am impresia că firma voastră discografică depune eforturi pentru a vă ameliora similitoarea imaginie.

despre anii '70...

SMG: Cartea e încă departe de a fi gata. Este un poem epic în care noi vom încerca să ne distrugem neuronii. Toate personajele sunt adevarate.

L.I.: Se zvoneste că The Pogues se va destrăma. E adeverat?

SMG: N-a fost niciodată vorba despre asta.

L.I.: Veți imprimă un nou L.P.?

SMG: Bineînțeles. Va fi cel mai reușit disc al nostru. Dorești să facem un album tipic Pogues, un melanj de muzică irlandeză, country și rock'n roll. Vreau să păstreze simplitatea, să că discul va fi alătura celui de debut. Noi am făcut o înțelegere care stipulează că toti membrii grupului își împart drepturile de autor rezultate din ceea ce eu scriu (sic). În felul acesta toată lumea cîștigă suficient. În fond, noi nu suntem niște capitaliști ticănuți.

1 joc de cuvinte: poetry (lb. engl.) = poezie, versuri.
2 liderul grupului de rave-music HAPPY MONDAYS
3 drog foarte la modă în Marea Britanie

4 drogul preferat al Madonnei
Traducere și adaptare de HORIA STĂNESCU

THE POGUES: „Noi nu suntem niște capitaliști ticăloși!”

este un sine-qua-non pentru poezie.

L.I.: În acest caz realitatea nu este trucată?

SMG: Percepția realității este mult mai ascuțită.

L.I.: În secolul al XVII-lea barzii irlandezi aveau un anumit tipic pentru a compune: muzica trebuia să-i facă să ridă sau să plingă.

SMG: E adeverat. Miles Davis spunea că muzica este în IV-a dimensiune și este imposibil să scrii ceva despre acest subiect. Singurul mijloc de a explica o melodie este să o ascuți.

L.I.: Care este semnificația titlului vostru „SUMMER IN SIAM”?

tă ca LOU REED să crăpe pe scenă, 20 de ani în care el a ajuns la limită! De fapt eu l-am văzut în concerte și realmente am avut senzația că va cădea.

L.I.: Nu crezi că The Pogues și-au făcut publicitate cu reputația ta de bătrîn?

SMG: N-am făcut-o intenționat. N-am vrut decât să fluveride într-o epocă în care toti ceilalți ioncă teatrul. De ce credi că presa scrie aşa de mult despre SHAUN RYDER? Pentru că el ia droguri!

L.I.: Am impresia că ai multe în comun cu SHAUN RYDER.

SMG: Mi-ar place să știu că este astă de putred pe căt se

SMG: Astă-i o prostie. Nu vreau să mă transform într-un Jason Donovan.

L.I.: Totuși imaginea voastră să a schimbat sensibil. Acum ai părul mai lung, portă barbă...

SMG: Deh, am îmbătrînit! Să am lingă mine o puică minunată, deci n-am nevoie să plac femeilor. Dar imi dau seamă că am o față de om care tocmai a vomitat!

L.I.: Actuala „generație de degenerații” are ceva în comun cu a voastră?

SMG: Cei pe care îi am înținut au un aer tare naiv. El consumă „ecstasy”, acid, fumează hasis, pe cind generația mea lăză droguri adesea.

L.I.: Știam că scrii o carte

2 Quit – Hammer, 4. Achtung Baby – U2, 5. Dangerous – Michael Jackson, 6. Cooliehighharmony – Boyz II Men, 7. Use Your Illusion II – Guns N'Roses, 8. Use Your... I – G.N.R. 9. Metallica – Metallica, 10. Time, Love And Tenderness – Michael Bolton, 11. Emotions – Mariah Carey, 12. Unforgettable – Natalie Cole, 13. CMB – Color Me Badd, 14. We Can't Dance – Genesis, 15. Diamond And Pearls – Prince, • Miercuri a avut loc la Magazinul Muzica din București lansarea discului single „Timisoara” al grupului Pro Muzica. Amănunte în numărul viitor. ●

de toate

• Familia regăsită datorită unui video-clip. Felicitul nu este altul decit Tico Torres de la Bon Jovi, care după difuzarea clipului „Never Say Goodbye” a fost căutat de tatăl său Hector Torres, petronul unui bar din Carolina de Nord. Tatăl nu știa nimic despre evoluția fiului în ultimii ani. • Intre 10 și 12 ianuarie s-a desfășurat la Chișinău (Svetlana Frumusachi) și Televiziunea Română (Eugen Dumitru). Premiu I a revenit melodiei „Apără-ne Doamne I” de Constantin Rusnac pe un text semnat de Dorel Tărnea. A interpretat Dida Drăgan.

Premiu II – „Transnistria” – autor, textier și solist Iuri Sadovnic. Premiu III – „Amar” – Anatol Bivol (comp.), Adrian Sandu (text), Irina și Anatol Bivol, interpreți. Premiu special al juriului i-a revenit lui Nicu Alifantis pentru compoziția „Am uitat de tine” pe versurile lui Zaharia Stancu. Premiu de popularitate a fost dobitind de George Niculescu pentru creația sa „Rugă pentru oameni”. Cu siguranță, talentele de la noi vor circula mai mult după „Cerbul de aur” și „București '92” (din surse aproape sigure și acștă festival va avea loc). Nu ne putem aștepta să fim invitați la festivități internaționale dacă noi nu aveam ceva echivalent. Așa-i în muzică, trebuie să existe un tur dar și un return (ca în sport). Felicitările celor trei reprezentanți ai țării! • Bad English se despart într-adevăr asa cum am citit undeva și în presa internă! ? Revista americană „Circus” din 31 ianuarie precizează că John Waite (solist vocal și nu altceva) colaborează cu Adrian Van-

derberg (fost la Whitesnake). Bassistul Ricky Phillips și bateristul Deen Castronovo lucrează în studio la așteptatul proiect Civerdale/Page. „Nu vreau să fabric povestioare dar ceea ce știu este că fiecare dintre noi face ceva diferit și toti părăsesc mulțumitii”. Nu reiese că său despărțit definitiv, dar e posibil. • O știre bizără, explicabilă doar prin apariția în avans (uneori prea) a revistei „Circus”, în care cititorii sunt invitați să-i scrie lui Eric Carr (se dă și adresa) care între timp a decedat! Acești i-ti sculă revistelor frumos colorate care însă nu pot avea stiri calde. Ne consolăm și noi cu un atu... • James Kottak (fost baterist la The Cult și Kingdom Come) și fostul basist de la Dokken, Jeff Pilson au lucrat o vreme cu M.S.G., dar nu cu intenția stabilită. Kottak a semnat recent un contract cu casa Atlantic pentru trupa Wild Horses. • Din topul albumelor („Billboard”): 1. Nevermind – Nirvana, 2. Ropin' The Wind – Garth Brooks, 3. 2 Legit

de toate

răspindem dacă suntem în stare

MARCELA JALBA (com. Tufetii, jud. Brăila — continuare din numărul trecut). Așa se explică prezența în numărul 45 pe aceea pagină a anunțului trist despre moarte lui Freddie. Ideea continuării publicației o avem și noi (mă refer la mica noastră echipă redacțională) iar pauza de la sfîrșitul anului o pot considera ca pe o vacanță de sărbători, desigur n-a fost tocmai așa. Sună bine cum spui: „...este cea mai pașnică publicație și mai lipsită de acele lucruri urite datorate doar oamenilor. Si aceasta pentru că muzica a rămas și va rămâne un lant solid și cumva un mediator sau călăuzitor către Katharsis (nu toate stilurile, însă)”. Conceptul grecesc se referă în cadrul esteticilor lui Aristotel la acțiunile purificatoare a artei asupra pasiunilor omenești. Ești de acord că se impunea o mică precizare din „Micul dicționar enciclopedic”. E bine cind mai crește nivelul dialogului nostru sătmărean. **DOREL ONET** (Satu-Mare) Nu-i cauză să pui problema „complexelor” provinciale. Dupa cum vezi sunt mult mai

Insanity — Oceanic, 2. 3AM Eternal — The KLF feat. The Children Of The Revolution (înregistrare din concert), 3. Mountain — Curve, 4. Move Any Mountain — Progen 91 — The Shamen, 5. Last Train To Transcentral — Live From The Lost Continent — The KLF, 6. Blindfold — Curve, 7. Playing With Knives — Bizarre Inc., 8. Get The Message — Electronic, 9. Chorus — Erasure, 10. Justified And Ancient — The KLF. La albumul „indie” pe primele locuri s-au clasat 1. „30 Something” — Carter USM, 2. The White Room — The KLF, 3. Whirlpool — Chapterhouse, 4. Electronic — Electronic, 5. En-Act — The Shamen, 6. Pill's N' Thrills And Bellyaches — Happy Mondays, 7. To Mother — Babes In Toyland, 8. 101 Damnations — Carter USM, 9. Spartacus — The Farm, 10. Trompe Le Monde — Pixies. Observi că anul trecut hit-urile „indie” au pătruns mai mult ca oricând la noi. Promit să vă sătin la curent cu topul actual de la această categorie. Cât privește o istorie a punk-ului, am

Close Our Eyes“ (Go West) și hotărîm că cel mai bine e „Aloane Without You“ (King). Deçi TVR, „I Can't Stand It“ (Twenty 4 Seven), și mai bine V.N.D. (aici mergea „Friday On My Mind“, nu?) pentru că „You're Simply The Best“ (Tina Turner). YAZOO s-a format în 1982 în Anglia din inițiativa lui Vince Clarke (de la Depeche Mode) cu vocalista, pe atunci necunoscută, Alison Moyet. „Upstarts At Eric's“ (1982) și „You And Me Both“ (1984) au avut mare succés. Hit-uri ca „Only You“ (eu iz de baladă) sau „I Before E Except After C“ (experiment cu claviaturi care a prins) au fost urmate de dificultăți financiare și tentative solistice. În 1984 Alison a debutat cu „All“, fiind ajutată de producătorii Steve Jolley și Tony Swain. Cind a apărut alătura de Alexis Corner, fanii au crezut că se va consagra blues-ului care-i vine ca o mânusă. În 1987 a revenit cu albumul „Chasing Rain“ cu „Is This Love“ și „Weak In The Presence Of Beauty“ intrate în topuri. Acum ai aflat și numele care-ți lipsea din povestire. Mai e nevoie de confirmare de pri-mire? **MARIUS OLTEAN** (Sibiu). Mărarea populu la secția română cu cîte 5 locuri precum și introducerea categoriei permanente a video-clipurilor necesită aprobată topiștilor. Deocamdată nu ține să devinem bisăptăminali din motive economice. Timbrul de 8 lei de două ori mai des, cind noi ne plingem că n-avem cititori? Ce zici, mai așteptăm? Argumentele tale privind necesitatea populu nostru mă liniștesc. Ai văzut că nu totă lumea gindește ca noi. „S-a trecut acum în extrema cealaltă, nu mai cunoaștem nimic din zonele vecine și am uitat că există sau au existat formații ca Illes, Omega, Piloti, Bajaga, Instruktori, Bjelo Dusme, Skaldo, Gorki Park și Care este motivul pentru care nu se mai aud nimic despre ele acum? În treburea-l justă și acum că-mi spui, îmi dau seama că n-am auzit chiar nimic din producțile tării vecine, cu care, de bine de rău, ne mai putem compara. N-ajung discursurile caselor particolare în tără? Dar cite n-ajung? **CLAUDIA GAGUI** (București). M-al pus la ambioție. Adică cel de la Salut nu îți-ai răspuns și s-o fac eu? Spune-mi cu cine te aduni ca să-ți spun cine ești. Sau așa ceva. Deduc că ești mare fână a lui Bănică Jr, dar deocamdată n-am realizat cu el un interviu scris, ci doar radio-fon. Că ai vizionat de 8 ori filmul cu pricina nu mă mir. Dragostea nu cunoaște limite. Nici cu Oana Sirbu n-am rea-lizat dialogul programat. Ne-a căutat, iar eu consider că nu-i elegant (nici posibil) să stăm la coadă la starurile noastre pentru a le face reclamă, căci în fond asta facem. Dacă totuși se va produce minunea (am zărit un text amplu cu e-mail în Salut) atunci îți promit să te anunț telegrafic. Versurile tale demonstrează un deosebit simț muzical drept pentru care prefer să le tin pentru mine iar tu să mai încerci ceva. **RADU LUCA** (București). Numere din urmă vei găsi tot la Grădină și la sediul redacției. Din păcate numărul unu nu mai există. Mai îl poștem și alte numere, dar sperăm să mai obținem cîteva pentru colecționarii adevarati: 3, 4, 5, 6, 7, 17, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 32, 36 și 38. Celelalte se vor afla după 25 ianuarie la locurile emisiunii. **MIHAELA BERINDE** (Sighetu-Marmatiei). Aj primă revistele și banii? Un dar al nostru pentru consecvență. Mai facem un efort, dar de aci încolo te rog să te abonezi! Despre „decurorile“ televiziunii n-are rest să vorbim pentru că acolo-s-cestii“ financiare (m-am molosi de la cel de acolo la vocabular). Că programul a fost ceva mai bun, decât cel de anul trecut nu neg. Cu muzica am stat cam rău. **RIN** (București). E minunat să afli că ai legat frumoase prietenii prin intermediul revistelor. Mai sus ai cîtăt sper, că prietenul nostru Gabi Gombos și a datorie chiar dacă e frig. Revistele muzicale și alte produse îl incărcăzește.

ANDREI PARTOS

ANCA ADUMITRESEI (str. I.G. Duca nr. 73 A, bl. L 50, ap. 26, Constanța, tel. 91/623681): „Am 16 ani, sunt brunetă cu ochi căprui. Am 1,60 m, 57 kg și sunt elevă în clasa a X-a. Ca zodie, mă înscriu în Rac. Sunt o fire cam vorbă-reată, iubesc amintirile, natura, călătoriile, muzica și tot ceea ce este din argint. Genurile de muzică care-mi... satisfac“ suzul săi: „reggae rock, rap și clasice“. Forma-tile și cîntările preferate: UB 40, Roxette, Alice Cooper, Europe, Queen, A-HA, Depeche Mode, Phil Collins, Jon Bon Jovi, Pet Shop Boys. Actorul meu preferat este Sylvester Stallone“. **LAURA-IOANA TARANU** (Calea Văcărești 308, bl. 1 E, sc. A, ap. 22, sect. 4, București, tel. 751713): „Preferatul meu este Michael Jackson. îl admir și pe cei de la Milli Vanilli, Color Me Badd, London Boys, Salt'N'Pepper, Seal. Ofer în schimbul pozelor cu Michael Jackson poze cu Madonna, Snap, Jordan din New Kids On The Block, Vanilla Ice, Sylvester Stallone și alții. Cei care doresc să corespundă cu mine trebuie să aflu că sunt blondă, am ochi albastri și sunt născută în zodia Capricorn. As dori să corespund și cu băieți de culoare între 16 și 19 ani“. (Ai uitat să precizezi culoarea?) **DANIELA STOIAN** (str. Cuza Vodă, bl. 1 A, sc. B, et. 1, ap. 2, Slobozia/Ialomița, cod. 8400) tel. 910/168369: „Muzica este aproape total pentru mine. Rock-ul este genul meu preferat. E normal la cei 14 ani ai mei. Printre cei pe care-i admir sunt: Bryan Adams, Vanilla Ice, N.K.O.T.B., Roxette, A-HA. Dețin versurile multor cîntece și date de ultimă oră (din reviste străine) despre mulți cîntăreți. As vrea să am mulți prieteni. Promit să le răspund tuturor“. Precum vezi, doarăta ta: „...repede măciulele postas, prietenia nu astăptă“ trecută pe pic, a fost îndeplinită. **ELLA-LAURA NEDELCU** (str. Sabinelor nr. 2, bl. 2, et. 3, ap. 57, cartierul Mihai Bravu, Ploiești, jud. Prahova), „Rock-ul mă ajută să depășesc unele stări negative. Este un balsam pen-tru sufletul meu. În momentele în care singurătatea mă măcălește răinindu-mi sufletul, muzica mă determină să alung gândurile negre. Îmi face placere să ascult: Scorpions, Skid Row, AC/DC, Metallica, Accept, Guns'N

INTERMEDIEM PRIETENII

Roses, Iris, Compact, Celelalte Cuvinte, Tectonic. Până-moment. Despre ele aș vrea să primesc cît mai multe informații, poze, postere. Pentru rockerile și rockeril din țară (pe care-i rog să-mi scrie cu toată seriozitatea care-i caracterizază) doresc să le adresez următorul mesaj: Rockeri și rockeri din toate județele tării adunăți-vă, uniți-vă! Numai aşa vom reuși să învingem mizeria vieții. Mi-ar place să formăm un club. Dar pentru aceasta, ar trebui să existe cineva care să ne sponsorizeze. Se va găsi oare cineva? **CIPRIAN LUPU** (Bd. Păcii nr. 11, bl. Pa. sc. 6, ap. 209, sect. 6, București): „Aș vrea să am cît mai mulți prieteni care îl idolatrizează pe MC Hammer și pe Vanilla Ice“. **DANA POP** (Sergent Hațegan, bl. 16, ap. 5, et. 1, Aiud, jud. Alba, cod 3325, tel. 938/62344): „Am 15 ani și jumătate. Sunt născută în zodia Taurului. Sunt o fire veselă, mă supăr greu, și-mi place să am prieteni la fel de „trăznici“ ca mine. Pentru mine prietenia este cea mai frumoasă brătară din bijuterile amintirii. În speranță că voi primi multe scrisori fac cunoscute, celor interesați temele pentru corespondență: prietenie, sport, muzică. Nu cred în singurătate. Consider că e minunat să ai prieteni în țară. Sportul este o pasiune pentru cel care-i practică, dar și pentru cel care-i privesc. Îmi place fotbalul. De ce vă mirăti? Îmi place, cu toate că nu sunt băiat. Îl simpatizez pe Ioan Ovidiu Sabău și aş dori să obțin cît mai multe date și fotografii cu această „vedetă olandeză“. Cam atit despre sport. În domeniul muzicii am multe preferințe: Scorpions, Skid Row, Helloween, Europe, Metallica, Nelson, Sepultura, Alice Cooper, Bon Jovi, Bryan Adams, modelul Ovidiu Baciu, talentul Gh. Florin și mereu frumoasa „fată dragă“ — Mădălina Manole. Răspund chiar și celor care-mi vor scrie în limba engleză“. **MIRELA TOADER** (str. Ciocei nr. 18, bl. D 14, sc. A, ap. 26, București, sector 2): „Iubesc la nebunie formația The Beatles și în special pe Paul McCartney. Adresez un stîrgă de ajutor către toți cei care mă pot salva. Caut afișe, postere, poze cu Beatles și cu Paul. Îmi doresc, de asemenea, albumele: „Hey Jude“, „Let It Be“, „Strawberry Fields Forever“, „Sgt Pepper's Lonely Heart Club“ și albumul „Live“ al lui Paul McCartney. În schimb, pot oferi doar bani“. (Un prim ajutor ti-l pot da noi. El constă într-un poster cu The Beatles). **IOANA ANTON** (str. Grădinierei nr. 15, bl. 83, sc. A, ap. 19, Ploiești, Prahova/2000): „Sunt fan Michael Jackson. Vreau să iau legătura cu ceilalți fani ai acestui solist. Aștept scrisori“. **ANCA ONUT** (str. Mihai Viteazul, bl. 3, sc. A, ap. 10, Aiud, Alba, cod 3325): „Sunt o fire veselă, mă supăr greu și imi plac prietenile“. (Probabil că ești prietenă cu Dana Pop. Să ea are aceeași fire...) „Propun ca teme de corespondență prietenie, sport, muzică și literatură. Am 14 ani și jumătate. Sunt născută în zodia Leului. Sunt o fată, doar o mică fată, care nu crede în singurătate. Sportul îl agreez pentru că așa cum spunea Aristofan „pune zâvor bătrînetil și îl impiedică să intre în casă“. Ca tuturor tinerilor îmi place și mie nespus de mult muzica. Preferat: Scorpions, Roxette, Skid Row, Bon Jovi, Bryan Adams, Michael Jackson, Sandra, Mădălina Manole, Laura Stoica, Gheorghe Florin, Gabriel Cotăbiță.“

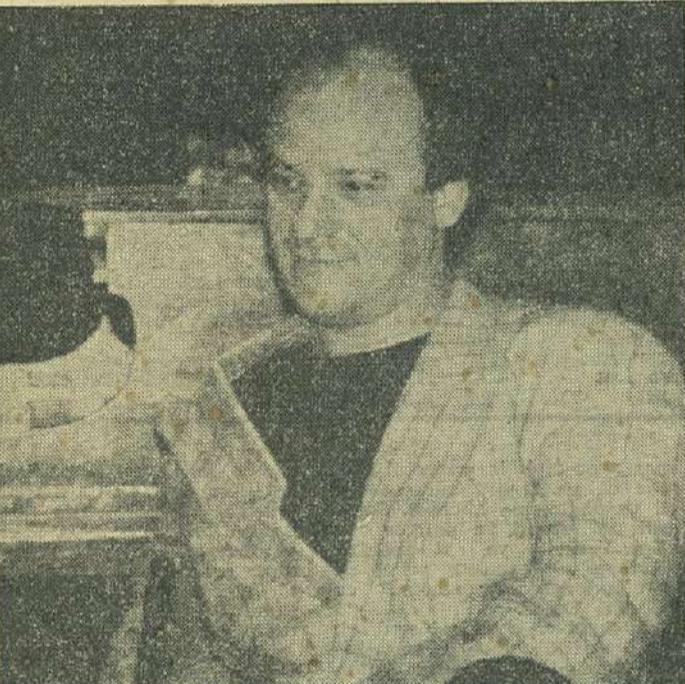
O.D.

SAN® Co.Ltd.
IMPORT EXPORT

ABONAMENTE

Variante 1. direct la ofi-cile poștale unde figurăm la poziția 422 în catalogul pu-blicatorilor interne (la capitolul periodiceelor de sport);
2. la redacție cu mandat poștal cu indicarea exactă a

numelul, adresel, a codului poștal. Costul unui abona-ment pe 3 luni (martie, a-prilie, mai) este de 200 de lei. Pentru a facilita opera-tia de ridicare a sumelor, folosiți numele colegiei noastre Orlanda Deladi. Mai aveți o săptămână pentru a expedia mandatele poștale!

NICU ALIFANTIS

numeroase scrisorile din țară decit cele din București. Motu Pitts este efectiv foarte ocupat și din acest motiv poate nu îi-a răspuns. Raritățile pe care le detin ne-ar interesa și ar primide bine emisiunii. Cum procedăm? Colaborator al revistei este din clipa în care crezi în ea și o ajută să fie mai bună. Despre Robert Fripp, King Crimson, istoria lor comună și separată vei găsi materiale destul de bogate, sigur mai ample decit cele la care te referi. Mă bucur sincer cind media de vîrstă a fanilor crește pentru că astfel dispar diferențele dintre generații. **CARMEN MILLE** (București). Am primit pozele și-ți multumesc. Pînă imi trimisi și româna la care lucrezi n-are strică, așa în timpul liber. „Putină grămată“. Regret că scrisoarea a ajuns oare tîrziu dar prietenul tău din Pitești Ilie Miky nu se va supăra. N-ai asa? **VIOREL PIRLIGRAS** (Craiova). Colabo-rarea a și început. Astent mate-riale constante și reacția cititorilor la noua rubrică pe care ai lansat-o. Comparația cu New Musical Express stă în bicoare dacă ne amintim că revista bri-tanică a fost alb/negru vîre 15 ani iar grafica n-a fost fantast-ică. O revistă pentru oamenii muzicăi conține informație, istorie, reclamă de profil (orimim și din alte localități cererii în acest sens) proclamă si benzile de sena-te. Schimbarea orei de difuzare a emisiunii pare imposibilă pentru moment. E năcat că nu se reliază parțial într-o altă zi la o oră lejeră și pentru altii ca tine. Ai primit aprecieri din partea lui Al. Andries care-ți cu-noscște activitatea din timpul studen-tiei. Bine ai venit în echipe! **VARGA ZOLTAN** (Timisoara). Situația la „Indie Charts“ pe 1991. In baza vinzărilor se prezintă astfel (am înțeles că a-testa-i subiectul urgent): 1.

BEATLES

legendă și adevar

Aceste asertiiuni au trecut oarecum neobservate de presa și publicul din Anglia, care erau deja obisnuiti cu ireverentele lui John, dar cind, cîteva luni mai tîrziu, citatul a fost reproducît în revista americană pentru tineret „Datebook”, a izbucnit incendiu. Adept religios al declarat razboi Beatles-ilor, atât la propriu, cît și la figurat. Discurile lor au fost arse în piețe publice. Un raliu a pornit prin cel puțin 6 state din sudul Statelor Unite pentru a colecta orice obiect care ar fi putut aminti de Beatles, distribuind pubele în care urmău să fie depuse aceste „relicve”. Lanțuri întregi de magazine și discuri refuzau să vîndă. Sub presiunea grupurilor religioase, peste 35 de stații radio au trebuit să renunțe la difuzarea cîntecelor, cel puțin în primele 5 zile de la declararea controversei. H. Babbs, patronul Noii Biserici Baptiste din Cleveland, a amenințat că va excomunica orice membru al parohiei sale care va participa la concerte. În Carolina de Sud, Marele Dragon al Ku Klux Klan-ului a băut în cuie pe cruci albulmele Beatles, cărora le-a dat foc mai apoi, profirind blasfeme și amenințări la integritatea Beatles-ilor dacă vor veni în America. Chiar și zarele Vaticanului s-au simțit datoare să comenteze asertiunile lui John, avertizînd că „anumite teme nu pot fi abordate de profani, fie ei și superstaruri beat”.

Mai rău decît această anatemă era faptul că impre-sarii din întreaga Americă au amenințat cu rezilirea datelor concerelor stabilite prin contract. Brian și-a părăsit patul convalescentei din Portmerion, să-l îndreaptă direct către aeroportul Chester, de unde un avion particular l-a dus la Londra. Cu primul zbor a plecat spre New York, unde prima escală a făcut-o în biroul lui Nat Weiss.

„Cit ar costa anularea turneului?”, a întrebat Brian. „Băietii au suferit destul anul acesta”.

Din punctul lui Nat de vedere, Brian nu gîndea în termeni realisti. Este posibil ca un milion de dolari să fie suficient pentru a despăgubi promotorii turneului, care, la rîndul lor, vor plăti alte milioane, a fost replică lui Nat.

„Voi plăti tot. Reziliază turneul. Voi plăti fiecare cent din proprietatea buzunar. Dacă li s-ar întimpla ceva, n-ăs putea trăi cu această vinovătie”.

Nat, la rîndul său, a încercat să-l convingă pe Brian că nu era necesară anularea întregului turneu, și că totul să se rezolve cu cîteva scuze publice ale lui John. Brian l-a telefonat lui John la Weybridge, pentru a-i face cunoscut planul. John era de-a dreptul revoltat de faptul că trebuie să se scuze pentru ceva ce el consideră a fi adevărat, și anume că Beatles-ii erau cu adevărat mai populari decît Iisus Christos. Deceit să se scuze, ar fi preferat să renunțe la turneu. După multe eforturi, Brian îl convinge pe John să fie de acord să explică, cel puțin, ceea ce a intenționat să spună la acea conferință de presă.

Între timp, Brian și-a înținut propria conferință de presă la New York, în care anunță, în fața ziaristilor de la cele mai importante publicații, că: „Ceea ce se consideră a fi fost spus de John Lennon cu circa trei luni în urmă într-un articol din presă londoneză era de fapt unicitate ruptă din context, și, ca atare, putea fi defavorabil interpretat. Făcea parte dintr-un interviu acordat de John Lennon ca persoană particulară în exclusivitate ziarului „Evening Standard”. Nu s-a luat în considerare faptul că ar putea fi justificat și publicat într-o revistă americană pentru tineret, Interviu la Londra”. Maureen Cleaver, care regretă faptul că declanșase o criză de reprezentanți mass-media și a făcut propria declaratie pentru presă: „John nu a făcut, cu certitudine, o comparație între Beatles și Iisus. A făcut, doar constatarea că religia (creștinismul în speță) era mai puțin cunoscută, pentru o anumită categorie de oameni, decât erau Beatles-ii. N-a făcut decât să deplineze această situație, nici-decum să o aprobe”.

La sosirea pe aeroportul O'Hare în data de 11 august, Beatles-ii erau așteptați de un grup ostil de ziaristi și disc-jockey. În aceeași seară reprezentanții mass-media îi se oferea o conferință de presă. Cind s-a apropiat de microfon John era palid și nervos. „Dacă am spus că televiziunea este mai cunoscută decât Iisus, să-mă fi luate gura pe dinainte. Cum tocmai discutaseam cu un prieten despre această problemă, am spus că puținele și cel care îl iubeau pe Beatles erau influențate de «ei», mai mult decât de orice altceva sau de oricine altcineva, inclusiv Iisus. Dar probabil că nu m-am exprimat cum trebuie. În orice caz nu am intenționat să afirm că noi suntem mai mari sau să ne comparăm cu Iisus ca persoana, sau cu Dumnezeu, orice ar fi acesta. Am spus și n-a fost

bine sau a fost interpretat greșit, astă este”.

Reporterii s-au privit unii pe alții, nesatisfăcuți de ce auziseră. Următoarea întrebare a venit prompt. Dar sănătatea să vă cere scuze”.

John credea că tocmai astă și făcuse, asa că începu să-și piardă cumpătul. „Nu sun anti-Dumnezeu, anticrist sau antireligie. N-am spus că suntem mai buni sau mai mari. Cred în Dumnezeu, dar nu ca persoană, ca un bătrîn care se atâză sus în cer. Cred că ceea ce oamenii numesc Dumnezeu este ceva ce se află în fiecare dintre noi... Am folosit cuvintul „Beatles” pentru că îmi era mai ușor să vorbesc despre Beatles...”.

Dar întrebările au continuat. Se va pocăi John sau nu? Brian îl privea disperat de pe margine.

MCCARTNEY, LENNON, 1968

„Nu am spus ceea ce ei spun că as fi spus...”, a insistat, iar apoi n-a mai rezistat tensiunii. „Regrăt ceea ce am spus, sincer. N-am avut intenția să fiu un netrebuie anticrist. Tot nu sună exact ce rău am facut. Am încercat să vă spun ce am facut, dar dacă vreti să îmi cer scuze, dacă astă vă face fericiți, OK, îmi pare rău”. John ajunsese la paroș dintr-o obositoare de frecușul la care fusese supus de oamenii de presă și de public, care înăbușeau sentimentele și gîndurile, manipulându-l în fond. „Să promis să nu se mai lasă niciodată angrenat în aşa o chestie. Într-adevăr, a trecut neobservată, la conferința de presă de mai tîrziu, prima sa luană de poziție politică față de războiul din Vietnam și de amestecul Statelor Unite în acest conflict. Nu și pentru Brian, care l-a întrebat indirect dacă n-ai cauza să se abțină de a avea o poziție publică față de o atită de delicată și acută problemă. John l-a răspuns cu un zîmbet.

Traducere și adaptare
GABRIELA SEICARU

MICHAEL JACKSON

Berry Gordy, patronul firmei Motown, era nebun de bucurie. În primele zile ale lui 1977, cînd și recitea tuturor cunoștiinței nota biografică care îl apărau de curînd în „Who's who”. Responsabilitățile sale de producere a discurilor în cadrul imperiului Motown aproape că dispăruseră, fiind înlocuite de cele ale producătoriei cine-

matografice. Nu mai era „Berry Gordy”, președintele companiei No. 1 a negrilor americani”, ci „Berry Gordy, producătorul executiv de film, realizatorul lui „Lady Sing The Blues” și „Mahogany”, membru al Clubului realizatorilor americanii”. Mai exista și un alt motiv de bucurie: Diana Ross tocmai divorțase de Silberstein, soțul ei alb, și Gordy va decide să-i înalțe un imens piedestal de

celuloid. Filmul va fi o reluare a „Vrăjitorului din Oz” (un clasic al literaturii pentru copii și un film de succes cu extraordinară Judy Garland în rolul principal) într-o nouă versiune. Ideea s-a născut după ce Gordy a vizionat spectacolul de teatru „The Wiz”, pe Broadway. Va face o comedie muzicală cu Diana Ross. Consultantii lui sunt însă sceptici. Nu o vedeau pe Diana Ross (33 ani) jucind în rolul unei pufoasice,

Gordy e însă neîndupăcat în hotărîrea sa. Deși compania „Universal” îi refuză propunerea, se decide să lanseze propria lui companie în producerea filmului. În opinia sa nimic nu e prea scump sau prea grandios pentru a face uitată versiunea originală și Gordy a alocat 22 de milioane de dolari proiectului său. Diana Ross va pretinde un milion. În plus, Diana mai poate o condiție. Vrea ca Michael Jackson să joace alături de ea rolul Speriorului. Ce surpriză! Gordy î-

nea prea mult la proiectul său, așa că va înghiți gălușca și îl va angaja pe Michael. Sejurul pe care-l va petrece la New-York, va fi, pentru Michael un excelent prilej de a uita tenebroasa „afacere” cu Clifton Davis.

Michael va sosi la New-York în luna 1977, unde se instalează într-un imobil din Sutton Place, ocupind aproape singur un etaj, cu o vedere minunată spre Hudson River. Însoțit de sora sa La Toya, Michael e pregătit să descopere tainele cinematografiei.

Înainte de a tura primele secvențe, producătorii filmului îl vor duce pe Michael pe Broadway, pentru a vedea ver-

șinuca teatrală. Rolul principal era interpretat de Stephanie Mills, o tinără solistă neagră. Extrem de conștincios, Michael va merge să vadă piesa de șapte ori. În același timp, acasă, Michael va studia versiunea filmului turnat în 1939 de Victor Fleming.

La 4 iulie, în plină repetiție Michael este surprins de un atac de pneumothorax. Va fi dus de urgență la spitalul Cedars Island.

Traducere și adaptare
COSTIN MANOLIU
NELU CONSTANTINESCU

(Va urma)

THE LADY IN MY LIFE

REFREN

There'll be no darkness tonight
Lady our love will shine
Just put your trust in my heart
And meet me in paradise
You're every wonder in this world to me
A treasure time won't steal away

REFREN

So let me keep you warm
Through the shadows of the night
Let me touch you with my love
I can make you feel so right
Just come into my arms

While the world goes spinnin' by
And the glow of candlelight

I will show you you're the Lady
In my life

II

Don't need no fortune or fame
I just want you close to me
No time for castles in space
Or living in make believe
I'd trade it all for just a rainy day
As long as I know you'll be there

So listen to my heart
Lay your body next to mine
Let me fill you with my dreams
I can make you feel so right
And baby through the years
Gonna love you more each day
So I promise you tonight
That you'll always be the lady
in my life

Lay back in my tenderness
Let's make this a night we won't forget
Girl, I need your sweet caress
Reach out to a fantasy
Two hearts in the beat of ecstasy
Come to me

And I will keep you warm
Through the shadows of the night
Let me touch you with my love
I can make you feel so right
And baby through the years
Even when we're old and gray
I will love you more each day
'Cause you always be the lady
in my life

IT'S SONY ROCK 'N' ROLL

In vizită la Neverland Valley : aici zeci de copii oropsiți se pot imbarca în trenulețul Tării basmelor pentru a călători în Paradis. MICHAEL JACKSON ! — el nu se poate bucura de acest paradis, pentru că, după o perioadă de 4 ani, în care a cheltuit 10 milioane de dolari, pentru a înregistra un L.P., auton-coronatul „Rege al Pop-ului“ își propune să

vindă nu mai puțin de 100 milioane de discuri. MICHAEL GOLDBERG face o vizită în parădisul particular al lui Jacko, cercetăză trucuri colective din jurul apariției albumului „DANGEROUS“ („Periculos“), să de vorbă cu regizorul John Landis și cu producătorul Teddy Riley, despre băiatul care nu se mai maturizează...

Gei 7 părți cintă, vocile lor se propagă din difuzoare ascunse în capaci și arbustii care încorjoară reședința lui Michael Jackson din Neverland Valley (2.700 pogoane, o oază de 22 de milioane în Valea Santa Ynez, la o oră distanță de Santa Barbara, California). „Este Xanadu-ul lui personal“, spune prietenul lui Michael, regizorul John Landis.

La Neverland, Jackson a conceput un domeniu intim, de parte de oameni de afaceri, avocați, directori, stabii ai programelor muzicale TV și chiar de membrii apropiati ai familiile lui. Aici, el poate sta în fața caselor sale și, singurele sunete pe care le audă, sunt trăsurile păsărilor din stejar și cîntecul celor 7 părți. Dacă dorește să privească spre lacul care se întinde în fața conacului de trei etaje, în stil Tudor, peste peluzele de-un verde crud și poste strături îngrijite de flori, spre statuile de bronz reprezentând băieții cintă din tamburine sau jucindu-se cu acordeoane minuscule, el va vedea doar doar acest domeniu liniștit, plantat cu stejari.

Cit cuprinzi cu ochii în toate direcțiile, se întânde Regatul Magic al lui Michael Jackson. „Desigur, se teme un pic de oameni“ spune coregraful Vince Paterson. „Dacă ai avut mereu parte de oameni care, încă din copilaria ta te-ai devorât, au dorit să aibă bucăți din tine, au vrut să aibă hainele tale, părul tău, sfîrșești prin a începe să fii agasat de oameni.“

Dar aici, la Neverland, păzii de găză înarmate care patrulează zi și noapte, Jackson nu este nevoie să fie în preajma oamenilor. Si nici nu trebuie să se maturizeze.

Deși Jackson este azi un bărbat de 23 de ani, prietenii și asociații lui spun că încă are plăcerile, și entuziasmul unui copil. Iar la Neverland a creat un parădis al copiilor. „Când ești cu Michael, te simți ca într-o altă lume“ spune Peterson.

Si Moș Crăciun a lucrat ore suplimentare la Neverland. Se poate face, aici un tur prin istorie, într-un trenuleț pentru cîteva zeci de persoane. Te sui în el și te va purta pînă în sat indian din dinți în mărime naturală, totomuri și focuri de tabără, un fort de două etaje (utilizat ca ateliere care impună apă) și un parc de distracții (unde se află și un carusel cu animale pictate de mîna o roată Ferris, un tobogan enorm și un traseu care-lă la respirația și care se numește Zapper).

Mergi mai departe și vei vedea complexul cinematografic Neverland, în valoare de peste 2 milioane de dolari (afisul pentru filmul care răzlează în zina respectivă se poate aăla la fiecare hală unde operează trenul). N-ai decât să intre și să-ți desfeli privirile la teajheaua cu dulciuri, plină cu horicele și boabele, cu tot ce gîndesci și nu gîndesci. De ambele părți ale sălii principale de proiecție vei găsi cabină cu porții de sticla, utilizate ca paturi pentru copii bolnavi.

Vei trece pe lungă gradină zoologică cu cai și zebre, cu zimbi și cingăzze, flamingo și lebede, cu caprioare și lame. Si cu „zonkey“ (o corcitură de zebra cu magar). Să nu uităm cele trei girafe. Sau poți face o plină barcă pe lac. Ai de ales între o barcă în formă de lebdă, o-concă sau o barcă de cauciuc roșie. Poate că ai gheii să manevreză jocuri electronice. Pentru astăzi există o clădire de două etaje unde găsești holograma Călătorilor în Timp și Sega, Galaxy Force Version 2, testoasele Ninja și chiar și-un orăș al fantomelor.

Noaptea, Neverland arată ca

stropită cu praful magie al zilelor. În parcoul de distracții, Jackson a instalat lumini albe pe trunchiurile și coroanele stejarilor. Pilip'urile acestora îi dezvăluie copaci strălucitori, pentru că, în clăpușă următoare acestea să dispară. Un drum serpantă de cărămi roșii (străjuit de lumină aurii) duce spre parcul de distracții — casa, la

care-l cunosc spun că urmă dintr-o motivele pentru care Michael se poate relaxa în prezența copiilor este convingerea lui că această îl plac pentru el însuși și nu pentru că este o mare stea. „Dacă ai sub 1,20 m înălțime ai acces total la Michael Jackson“.

Casa lui Jackson este luxos mobilată. Etajul principal conține

biografia lui Shirley Temple Black, „Child Star“ („Copilul stea“). Altă cameră genială de joacă și jucării: cărti de colorat și creioane, o pușcă care trage cu baloane de săpun, o masă plină cu camioane, mașini și nave spațiale. În dreptul ferestrelor: copii în mărime naturală ale lui Batman și Joker. Personajele lui Simpsons sunt peste tot. O scară îngustă urcă spre camera trenulețelor. Jumătate din ea este plină cu un set Lionel, foarte sofisticat. Pe lîngă trenulețele de pe sine mai sunt și altele, în cutii încă nedesfăcute. O altă parte a camerei este acoperită cu trase pentru mașini de curse. Rezematate de perete sunt figurile mari cu personaje din cărți și filme: Peter Pan, Mickey Mouse, Bambi etc.

De fapt, e firesc: Bruce e „Boss-ul“, Elvis „The King“, Prince este, mă rog, Printul. Si Michael Jackson? „Wacko Jacko“ nu prea merge. Așa că dacă lumea nu-l incornează rege, el bine, o va face el insuși.

Aceasta explică membrul din 11 noiembrie 1991 care a circulat în rîndul personalului de la M.T.V. în săptămîna care a precedat premieră cu „Black Or White“. Circulara indică tuturor celor care intră pe post, să-l numească pe Jackson „Regele Pop-ului“, cel puțin de două ori pe săptămîna, în următoarele 14 zile. Se multumea personalului pentru cooperare și se adaugă că Fox și BET deja procedează astfel. „Adevărul este că mulți și-au schimbat numele în ultimul timp“ spune Tom Freston, din consiliul de conducere al M.T.V., justificând atitudinea companiei: „MC Hammer este acum Hammer, iar Michael Jackson este Regele Pop-ului. De ce-am sta noi în calea progresului? Indiferent cum doresc ei să fie numiți, noi încercăm să-i îndatorăm“. Astfel incit MTV și alții îl au numit „Regele Pop-ului“ și îl au prezentat clipul, iar lumea a turbat. Se estimează că o jumătate de miliard de oameni au văzut premiera cu „Black Or White“, devenit rapid cel mai solicitat clip al săptămînilor la MTV. Ca rezultat la reacția cărătoare a publicului, postul de televiziune a difuzat clipul într-un mod numit de Freston „rotație supergreu“. „Nici un artist, spune Freston, n-a obținut vreodată mai multe difuzări într-o singură zi“.

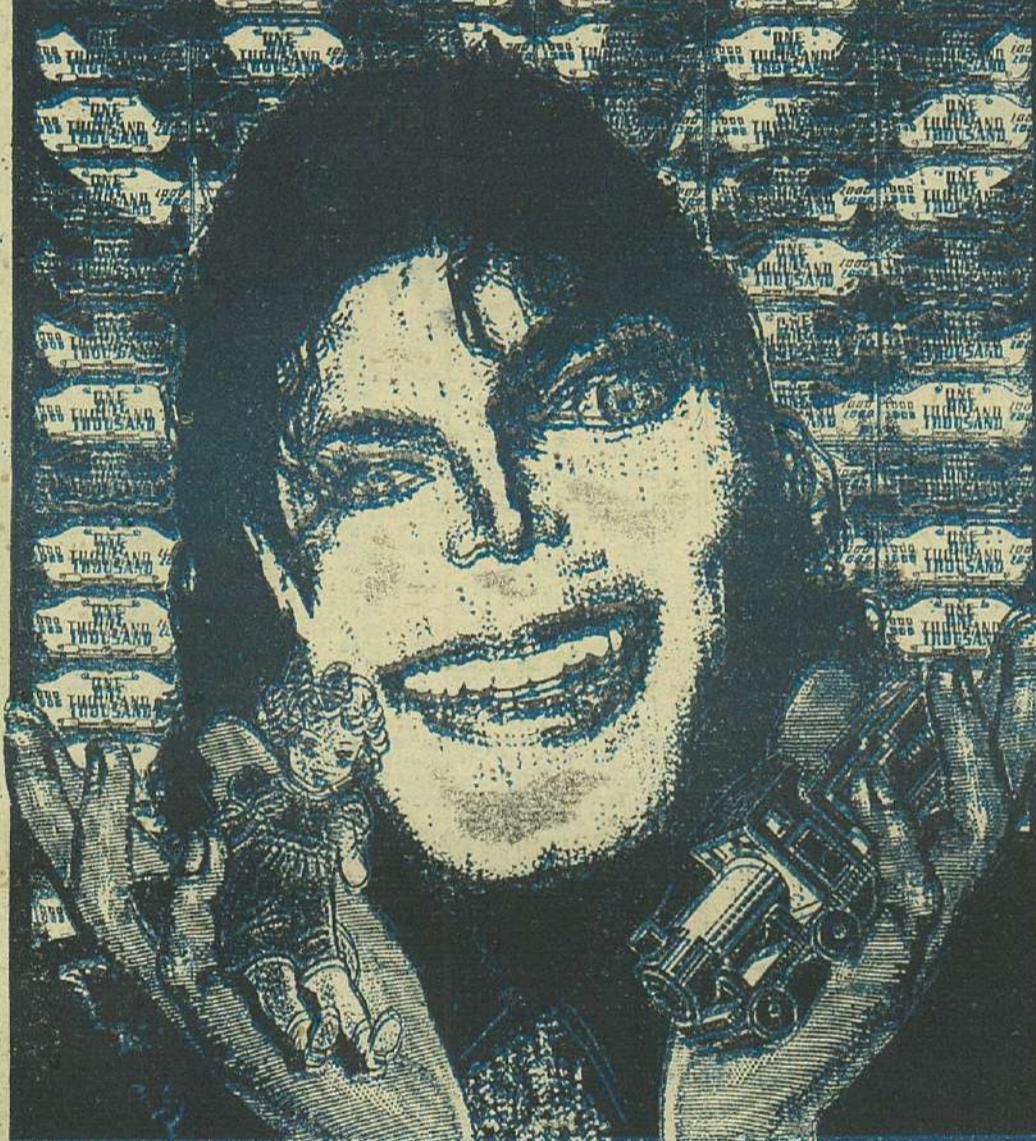
Chiar dacă „Black Or White“ a obținut o frecvență de transmitere mai mare decât a oricărui alt clip n-a avut, totuși, impactul pe care l-a avut „Thriller“. Este clar că „Thriller“ a deschis o eră nouă: budgetul de 1,2 milioane de dolari, a fost maximul cheltuit vreodată pentru un clip. Combinând narativul, pasajele dramatice nemuzicale cu o coregrafie ambicioasă, Jackson și regizorul Landis au stabilit noi standarde. „Thriller“ l-a ajutat pe Jackson să vîndă un milion de albume săptămînal în luna care a urmat premieră.

În zilele imediat următoare premieră cu „Black Or White“, milioane de oameni care nu l-au văzut, au citit despre el în zare mari sau mici din întreaga lume. Au citit și despre controversa izbucnită asupra ultimelor 4 minute ale clipului, unde Jackson simulează masturbări, se inchide la pantaloni, sparge geamurile unei mașini și aruncă o lăda de gunoi pe fereastră. Revista „Entertainment Weekly“ dedică prima pagină „Clipului de coșmar al lui Michael Jackson“. Chiar și „Wall Street Journal“ a găsit nimeni să-l informeze cătorii despre oara lui Jackson, notind că „Clipul lui Jackson n-a fost considerat ofensiv de aproape nici unul dintre cei importanți din punct de vedere comercial pentru cinărea“. Anturajul lui Jackson a negat o premeditare a acestei controverse. Greu de crezut că Michael Jackson, deosebit de mai bine de 20 de ani, eroul copiilor și al bunicilor, să-l imaginează că, dacă se va masturba și dacă va sparge fereastră, și va mări numărul fanilor. Pe de altă parte, dacă nu a planuit naștere unei controverse, înseamnă că Jackson este cam rupt de realitate, și cum cred mulți. Oricum, indiferent de ce intenții a avut și în poftă declarat „Mă indispuș gîndul că „Black Or White“ ar putea influența vreun copil sau vreun adult să-și împărtășească comportament deosebit de agresiv sau violent“ facând o zi după premieră, cel din jurul lui Jackson ca și cel puțin unul dintre cei ce conduce compania SONY, par foarte incinata de atenția acordată. „Nu există poveste difuzată mai mult la emisiunile de actualitate, cu excepția poate a vreunui război“, spune unul dintre asociații lui Jackson.

Traducere și adaptare
ROXANA BADRALEXI
(după N.M.E. — Ianuarie 1992)

(va urma)

La zi despre MICHAEL JACKSON

cui, statuile, clădirile din piatră sau lemn, toate par un decor dintr-o poveste cu zine.

În mijlocul acestui loc magie, Jackson poate da la o parte vreă piață mare care acordă un video și un televizor și, sub stele, poate privi una dintre cele cîteva sute de casețe pe care le are în videoteca din clădirea sa.

Adesea Jackson aduce copii să se joace. După spusile propriului portator de ouvin, Bob Fedges (cu care a lucrat prima dată la Motown, cînd Michael era membru al grupului Jackson 5), printre acești și alii zeci de copii amări și sau bolnavi incurabili (cum ar fi regatul Ryan White) precum și timidi prieteni ai starului. „Copiii sunt unor atît de impresionanți încit nu mai pot adormi apoii“ — spune Lee Tucker, care-l-a întâlnit pe Jackson să conceapă cinematograful și care se ocupă astăzi de proiecții. „Cîteodată primește cîte un telefon la 2 noapte, și-l aud: poti pune filmul cu care? Neverland nu este locul unde copiii să se curce la ore fixe. Cînd sănătatea copilului conduce domeniul“.

Jackson îl iubeste foarte mult. Cel

nu o bibliotecă de stejar, cu cîte ediții rare de clasică: Dickens, Mark Twain și mulți alii. Salona lui spătie găzduiește un plan Bosendorfer din lemn de tranșă și numeroase opere de artă, printre care o sculptură de Raymond Bigot, reprezentând un cocos și puț. Există un hall cu semineu, o bucătărie ultramodernă și o sufragerie enormă și ea utilă cu gîndirea. La capătul unui coridor se află dormitorul, în care nu are acces aproape nimic: dormitorul se deschide într-o grădină înconjурată de un gard înalt.

In timp ce etajul principal îl face pe un lord englez să se simtă ca acasă, celelalte etaje, ca înregul domeniului, sunt pline cu tot ce poate visa un copil. Există un dormitor de păpuși, o cameră enormă cu un pat cu baldachin în care dorm zeci de păpuși. Altele, triste sau veselie, te privesc din toate unghele. O casă de păpuși de trei etaje, foarte elaborată, cu figurine minuscule, se află pe una dintre lăzuri. Într-o mașină de scris demodată, o bucătărie de hîrtie pe care cineva a scris: „Să tot ce ne dorim noi pentru Crăciun...“ La capătul mesei auto-

dar, ironia soartei, cu cîte Neverland devine mai miraculoasă Jackson însuși se poate bucura din ce în ce mai puțin de ea. Pentru că, în cîte 3 ani, de cînd o are, majoritatea timpului să-l petrecută la Los Angeles, sechestrat în studiouri învecinate de înregistrare. Acum, după ce albumul este gata, el va fi ocupat luni de zile filmând video-clipuri pentru „Dangerous“. Apoi, întenționează să joace într-un film de lung metraj, „Midnight“, al Studiourilor Columbia ale companiei Sony și pînă pe la mijlocul anului 1992 va bate drumurile pentru a-si susține „Dangerous“. N-au fost încă periecate turnee dar este clar că Jackson, în dorința de-a rămîne în frunte, va dori să-și facă un show ce se poate de spectaculos.

„Regele Pop-ului“. Astfel și numele BET (Black Entertainment Television) Fox și M.T.V., posturile de televiziune americane care au avut dreptul de a difuza premieră cu clipul lui Jackson „Black Or White“ (Negru sau Alb). Așa au convenit: vrei să obții primul „Black Or White“, trebuie să-l numești pe Jackson Regele Pop-ului.

NICK KAMEN

I PROMISED MYSELF

I promised myself
I promised I'd wait for you
The midnight hour
I know you'll shine on through

I promised myself
I promised the world to you
I gave you flowers
You made my dreams come true

How many of us out there
Feel the need to run
an look for shelter

I promised myself
That I'd say a prayer for you
A brand new tomorrow
Where all you wish comes true

I promised myself
That I'd make it up to you
My sister and brother
Know I'm in love with you

How many of us out there
Feel the pain of losing
what was once there
God I know what people
say about her
No mistake who can live
without love

In the midnight hour
I will wait for you
I will wait for you
I will wait for you

FALCO

COMING HOME EIN JAHR DANACH JEANNY PART II

One Year ago
Ein Jahr wie eine Ewigkeit
Aber es war Liebe auf den ersten
Blick
Niemand wollte uns verstehen

Du und ich
Gegen die Welt
Ihr habt uns verurteilt
Ihr habt mich verurteilt
Wenn unsere Zeit ist gekommen
Wenn ein Traum Wirklichkeit wird

Coming home
Let me show you who I am
Let me show you I'm your man
I would give anything just to see you
again

Coming home
I'm coming home
Let me show you that I care
Let me show you that I share
I would give anything to see Jeanny
again

Coming home
Du hast dich verändert
Wir haben uns verändert
Das Leben ist Veränderung
Denkst du noch an mich ?
Spürst du es noch ?

Für immer und immer
Bist du bei mir
Ich bin sehr nahe
Take care
Because
I'm coming home
Let me show you that I care
Let me show you that I share
I would give anything to see Jeanny
again

Denkst du noch an mich ?
Liebst du mich noch ?
Wo bist du ?
Kommst du wieder ?
Denkst du noch an mich ?
Liebst du mich noch ?
Wo bist du ?

Coming home Yeah he is coming home
I'm coming home
Love will never die
Love will never fade away
Coming home

WORLD RADIO

fără a cinta în limba ţărilor. Proportia muzicilor anglo-saxone este destul de redusă. Pentru a fi mai bine recepționată muzica, R.F.I. implantează emițătoare pentru unde ultrascurte, medii, rețele pe cablu în capitalele lumii (Montreal, Berlin, București, New York, Tokyo, Dakar, Amsterdam, Praga). La Paris R.F.I. emite și pe 738 KHz (mediu) iar din partea a două a lunii noiembrie 1991 pe 89 Mhz, pe scara FM. Acum calitatea sunetului este la nivelul cerințelor unui Radio Mondial.

a.e.
Din ROCK & FOLK
(ianuarie 1992)

AVEM DATORII

Ei bine, da, avem și noi o grămadă, dar azi ne achităm doar de una dintre ele. În numărul trecut discografia Genesis a devenit ilizibilă din motive independente de noi. Pentru că grupul și fanii săi nu merită o astfel de pedeapsă, reluăm acum lista de titluri.

ALBUME From Genesis To Revelation (martie 1969, reeditat în 1974 cu titlul In The Beginning), Trespass (oct. 1970), Nursery Cryme (noiembrie 1971), Foxtrot (oct. 1972), Genesis Live (aug. 1973), Selling England By The Pound (sept. 1973), The Lamb Lies Down On Broadway (nov. 1974), Genesis Collection Vol. 1 (apr. 1975), Trick Of The Tail (febr. 1976), Rock Roots — Genesis (mai 1976), Wind And Wuthering (ian. 1977), Seconds Of (oct. 1977), And Then There Were Three (mar. 1978), Duke (mar. 1980), Abacab (sept. 1981), Three Sides Live (mai 1982), Genesis (sept. 1983), When The Sour Turns Sweet (apr. 1986), Invisible Touch (dec. 1986), And The Word Was (mar. 1987, pe CD), Genesis CD Collectors Edition (nov. 1990), We Can't Dance (nov. 1991).

698

AUREL GHERGHEL

JAZZ

A. Înainte de a demara în 1992, nu crezi că ar fi, Florian, utilă o reevaluare a ceea ce a însemnat, în planul jazz-ului, anul de curind încheiat? Aceasta cu atât mai mult cu cit, după Revoluție, jazz-ul nemai-beneficiind de motivația „subversivă” a potenției libertății în exprimare — motivație favorizantă și pînă la un punct salvatoare — a traversat în 1990 o perioadă de incertitudine și declin, de întrebări existențiale: va mai fi... nu va mai fi... cum va fi...

F. E foarte plăcut pentru mine, pentru noi, Alexandru, să dialogăm pe acest teren al discutiei, de altfel familiar nouă; foarte plăcut și, îndrăznesc să cred, foarte util. A fost — sin-tem de acord în această privință — anul 1991 destul de plin și incitant în mai toate domeniile ce tin de viața muzicală a genului, de reflectarea sa în mass media, de reatragerea publicului spre această lume de frumuseți sculptate în sunet...

A. Eu as începe prin a releva lăptul că pentru prima dată am putut confi un nume unui an jazz-istic — și acesta a fost, după cum este unanim stiut, JOHNNY RĂDUCANU care a implinit la 1 decembrie vîrstă de 60 de ani! Cite scoli naționale de jazz se pot lăuda cu un asemenea port-drapel al generalilor, cu un atare model de dăruire... ? Concertul „Jazz Alive” nr. 3 din 11 decembrie, dedicat în întregime muzicanului sexagenar, recitalul susținut pe scenă primejdi editia a Festivalului de jazz de la Timișoara (14—15 decembrie) și concertul „La Multă Ani, Mr. Blues” derulat la Constanța în ziua de 23 decembrie au fost punctele de culminare ale unei intregi serii de momente aniversare cu care publicul și colegii muzicienilor mai tineri au înțint să omagieze această sărbătoare în contextul tuturor evenimentelor festivaliere ale anului.

F. Să adăugăm celor spuse cele scrise — zeci de pagini emotionante apărute în reviste și cotidiene precum „Contemporanul” — un întreg număr, cei din 29 noiembrie, dedicat artistului, sub semnatul lui Nichita Stănescu, Ludovic Spiess, Fănuș

Neagu, Pascal Bentoiu, Nicolae Breban, Sorin Dumitrescu, Dumitru Capoianu, Cornel Todea, Ion Caramitru, Dan Grigore Dan Laurențiu, Edgar Elian, Virgil Mihaiu, Florin Lungu în revista „22” — un articol al lui Andrei Pleșu, în suplimentul cultural al ziarului „Liberitatea”, rânduri scrise de Iosif Sava și Aurel Gherghel, în „Actualitatea muzicală” — un articol al Daniilei Caraman-Fotea, materia-

ba chiar sapte, dacă includem în această înșiruire Festivalul „Chișinău '91”, ediția a II-a, cu masivă participare românească de dimoace și de dincolo de Prut, configureră un evantai cuprinzător, benefic, cu consecințe imediate în constituția publicului. Detalii? Sunt atât de numeroase încât ar umple zeci, poate sute de pagini...

F. Să precizăm cel puțin specificul și importanța fiecăruia: „Sibiu '91” — ediția a XXI-a, cinci seri de spectacol (27—31 martie) plus o gală-matină de blues, lansarea a două noi discuri de jazz Electrecord, un nou Concurs al debutanților (cișigat de grupul „Academie” din București), zece prezențe de grupe de peste hotare în gale („Zavio” și pianistă Liz Magne din Israel, „Legenda” din Chișinău, „Barbara Dannerlein Duo” din Germania, „Bouw-kunde Big Band” — Olanda, „Vienna Jazz Formation” din Austria, „Triangle Music” din Italia, „Louis Sclavis Quintet” din Franța plus saxofonistul Anatolii Vapirov — Bulgaria care a apărut în tandem cu pianistul român Harry Tavitian, și pe lingă invitații străini, 14 formații.

A. „Festi-jazz” din Iași — ediția a III-a cu participare româ-

tribuție organizatorică esen-tială.

A. Esențiale, zic eu, au fost aparițiile marcate de Departamentul Tineretului din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și Compania de Turism pentru Tineret, care de altfel ne-au promis pentru '92 o „de-vansare” a Festivalului de la Costinești cu două săptămâni — respectiv 1—4 septembrie — spre a se bucura de audiență pe care o merită. După septembrie la malul mării, octombrie pe malul Dunării; în fapt, la cumpăna dintre luni, adică în perioada 30 octombrie—2 noiembrie — Festivalul „Danubian Jazz Galați '91” — ediția a IV-a organizată de Roland Andrei, cu participare românească, ca și din Republica Moldova, Ucraina și Rusia. Semnificativ pentru acest Festival a fost însă cea de a doua ediție a Concursului de Creație pe teme de jazz, găzduit de manifestarea gălăjeană, confruntare prin intermediul căreia au fost relevante, ca și în 1990, compozitii de gen valoroase (premiati — Romeo Cozma din Iași, Garbis Dedeian din București). Să amintim ca un element de pitoresc și insolit, prezenta pe străzile orașului-port, în prima zi a Festivalului, a unei căruțe în care cintau dezlauntruți

a Ambasadei Statelor Unite la București, prezența într-un recital extraordinar mult aplaudat, susținut pe 12 decembrie în Studio de concerte al Radioteleviziunii, a apreciatului pianist John Hicks!

A. Să fiindcă ai amintit de John Hicks, nu înainte de a sublinia din nou apariția a încă unui centru cultural pe harta noastră festivalera, Timișoara, unde în prima ediție au urcat pe podium formați din orasul gazdă (între care duo-ul... organizatorilor, Bela Kainoasa și John Bota), Cluj, București, să treacă la capitolul „concerte” în relație biunivocă „impex” (import-export — n.n.) amintind mai întâi despre „Jazz Live” nr. 1 din 4 martie la București, Sala Majestic, urmat de „Jazz Live” nr. 2 din 1 aprilie la Sala Mică a Teatrului Național — cu participarea formațiilor „Louis Sclavis Quintet” din Franța și „Triangle Music” din Italia, — aceste două concerte anticipând stagione permanentă bucureșteană din toamnă, de astă dată derulată sub genericul „Jazz Alive” — concerte în octombrie, noiembrie, decembrie având, ca producător-organizator pe același neobosit Valerian Mares și beneficiind de colaborarea Radioteleviziunii. Tot la prezentele străine să mai rețină interesantul grup francez „L'Opéra des Pequins” reunindu-i alături de pianistul-leader pe fratrii geniali François și Louis Moutin și pe cintărețul bulgară Ildiz Ibrahimova; turneu triu-ului budapestenesc „Jazz Consort” în orașe transilvane și pe mai multe menționatul John Hicks.

A. În sens invers — altfel spus, muzicienii români și-a peste hotare — să vorbim despre Anca Parghel, despre turneele sale din primăvară și toamnă în Germania și prezenta la un festival în Belgia, realizarea celui de al treilea compact disc; în Franță — pianistul-compozitor ieșean Romeo Cozma; „Mircea Tiberian Quartet” — participarea, la fine de octombrie, la Festivalul Internațional de la Russe — Bulgaria; Eugen Gondi — notoriu baterist timișorean — în Germania și Olanda, și tot în țara lui Bach, Goethe și... Albert Mangelsdorff — chitaristul Dan Ionescu din Timișoara, pianistul Puia Pascu din București, iar batemanul sibian Billy Bontas și basistul bucureștean Decebal Băluță — în calitate de studenți la Facultatea de jazz din Hamberg și, respectiv, Köln.

F. Ca să încheiem cu „Danubian Jazz” se cuvine să menționăm și reunirea în congres a Federației Române de Jazz. Ce-a urmat? Desigur, Festivalul Internațional „Brașov '91” de care voi gîndi eu, tu fiind „modestul” organizator: ediția a XI-a a redus la români cele mai active grupuri ale momentului din țară, a lansat două „formule” instrumentale inedită, duo-ul Alin Constantiu — Marian Georgescu din București și „Grup Five” din Brașov. De peste hotare — trio-ul „Jazz Consort” din Budapesta, „Legendă” din Chișinău și... o absență, în persoana pianistei de culoare Jessica Williams. Imbolnăvirea ei în ultima clipă a favorizat însă, prin intermediul impresarului său din Olanda și

(VA URMA)

ALEXANDRU SIPA
FLORIAN LUNGU

Anul Jazz-istic 1991 (I)

Retrospectivă în dialog și... oarece perspectivă

le în revista „Steaua” din Cluj — un interviu cu Virgil Mihaiu și poezii inedite dedicate lui „Johnny” de Nichita Stănescu —, un foto-montaj acoperind o întreagă pagină în revista constanteană „Contrast” ca să nu mai vorbim de rîndurile aflate în curs de apariție... Au fost, desigur, emisiuni radio și TV și numeroase concerte, s-au redidit discuri din seria „Confesiuni” ale lui Johnny Răducanu.

A. Dacă putem fi mindri de ceva în plan organizatoric și de „promotion” acesta nu poate să decidă comportamentul festivalier. Pornind sau mai bine zis continuind cele existente — la Sibiu, Iași, Costinești, Galați, Brașov, încheind cu o deschidere spre... Europa, prin vestul țării, prin zona Banatului care merită și ea mai de mult un Festival — și intuiția că mă refer la Timișoara, centrul al atitor valorii muzicale de gen — iată să se prilejuiește memorabile, unind preferințele,

nească, o plăcută reunire „de familie” anticipând printre un sonor „pod de flori” Festivalul de la Chișinău. Apoi, după o vară linistită, un început de „joamă” care să dovedească tumultuoasă. Amenințat cu înecarea „la mal” de mare, Festivalul de la Costinești — ediția a XI-a — a supraviețuit și a renăscut după o ediție a X-a care lăsașe un gust amar celor prezenti prin neîmplinirile sale... majore. Ediția '91 derulată în perioada 15—18 septembrie a oferit puținilor melomani întîzările în stațiunea de vară a Tineretului patru seri reușite și surprize interesante, cum ar fi „Krivoi Rog Big Band” din Ucraina, o orchestră de copii impresionantă prin coeziune, incisivitate a sonorităților, maturitatea interpretativă, recitalul Andrei Parghel, apariția blues-man-ului insolit Gyury Paseu și „Jam Session 'Round Johnny Răducanu”, pe scenă cu... pahare de sămpanie.

F. Un festival la care, fără să fie modest, și a avut o con-

ponentul Septetului Dixieland al Caselor Armatei din Cluj; și tot la capitolul „pitoresc” — tradiționalul de pe acum jam-session undinuind pe valurile Dunării într-un încăpător vapor de pasageri...

F. Ca să încheiem cu „Danubian Jazz” se cuvine să menționăm și reunirea în congres a Federației Române de Jazz. Ce-a urmat? Desigur, Festivalul Internațional „Brașov '91” de care voi gîndi eu, tu fiind „modestul” organizator: ediția a XI-a a redus la români cele mai active grupuri ale momentului din țară, a lansat două „formule” instrumentale inedită, duo-ul Alin Constantiu — Marian Georgescu din București și „Grup Five” din Brașov. De peste hotare — trio-ul „Jazz Consort” din Budapesta, „Legendă” din Chișinău și... o absență, în persoana pianistei de culoare Jessica Williams. Imbolnăvirea ei în ultima clipă a favorizat însă, prin intermediul impresarului său din Olanda și

CRONICA DISCULUI

„CREATIUNEA” este a patra apariție discografică semnată „Creativ”, dar pentru publicul din țara noastră reprezentă o premieră, celelalte trei L.P.-uri fiind comercializate numai peste hotare. Pentru Casa de discuri „Electrecord” însemnă cea de-a 26-a editare din seria „jazz”.

Muzica lui Harry Tavitian și a lui Cornelius Stroe, putem spune fără să greșim, este foarte familiară fanilor de jazz din România. Prezenți, de la începutul anilor '80, la aproape toate evenimentele festivaliere ale țării, solicițați în multe concerte, „cartea de vizită” a duoului CREATIV nu mai are nevoie de oficiale prezenterări. CREATIV și-a format un public pe care nu-l-a dezamăgit, oferindu-i mereu bucuria unei mixturi de stări între auditori și instrumentiști.

Inregistrările editate pe L.P. „Creatiunea” reflectă întru totul caracterul spontan al universului sonor semnat CREATIV, definind încă o dată filoul de expresie al jazz-ului „free”. Acest limbaj muzical, reprezentat în Statele Unite de promotorii de la început (John Coltrane, Cecil Taylor, Ornette Coleman, Albert Ayler, Sam Rivers etc.) a trecut astăzi de pragul avangardei în jazz, instiționalizând un drum stilistic la care a aderat Harry Ta-

CREATIV — Harry Tavitian, Cornelius Stroe

„CREATIUNEA” — Electrecord (P) 1991 / ST — EDE 03896;
Față A: I. STARE INTERIOARA (două părți); Față B: II.
CĂUTIND IN INTUNERIC; III. COSMOGONIE. Harry Tavitian — pian, fluiere, percutie; Cornelius Stroe — baterie;
Inregistrare din concert, Sala Radio, București, 22 februarie 1988.
Maestrul de sunet: Alexandru Părlea.

CORNELIU STROE
Foto: Bebe Draia

CREATIV, având atunci o formulă largită de componentă. „Creatiunea” este înfățișată sub formă unei suite în trei părți, o ingemăre de „sound-uri”, efecte ritmice, incluzioni melodice având caracter arhaic, toate subordonându-nele continue interacțiuni între cei doi muzicieni, demonstrându-se în fapt că muzica sau ideile muzicale, deși semnată Harry Tavitian, reprezintă concretizarea unui efort colectiv, participarea celor doi la acțiunea „creativă” fiind echivalentă. Conceptul muzical al suitei „Creatiunea” are la bază descoperirea unor lumi imaginare sugerate prin alternarea de spații tensionante, violente chiar, cu cele aerate, linistite, amintind de „vibrărilile” facerii lumii, de haosul primordial. Este în intenția autorilor să sugereze aceste lucruri la primul contact cu mapa discului, pe care să scrie un motto eminescian: „Pe cind ființă nu era, nici niciun-

...”. Semnătură interesantă așteptată de pe coperta discului, Artemie Căluș, ne semnalază existența unei preocupări de „redescoperire a sacruului”, de obsesie a acțiunii de „creativie”.

Oricare ar fi logica unor aprecieri pe marginea muzicii semnată Harry Tavitian — Cornelius Stroe (și nu putine au fost rîndurile scrise despre CREATIV, cel mai consecvent în acest sens fiind filologul Virgil Mihaiu din Cluj), cred că metaforele muzicale sugerate de acest duu trebuie înțelese prin participarea afectivă și efectivă la atmosfera „Creativ”. Un joc al „stăriilor interfoare” oferit de chiar prima față a discului, o excursie în lumea sunetelor muzicale prin „Căutind în intuneric” (o piesă ce pare a fi definitia atmosferei CREATIV).

și un epilog plin de vitalitate amărat prin aplauze de public după un energetic solo de baterie și intrarea în formulele melodice, la pian, simple, arhitecturale în „Cosmogonie”.

Muzica duo-ului CREATIV este jazz în măsura în care acest creator se desfășoară „instant”, iar acest gen muzical nu a fost niciodată restricțiv, marginalizând ci dimpotrivă foarte generos.

Trebuie precizate două aspecte: sunetul CREATIV-ului este datorat într-o bună parte și maestrului de sunet Alexandru Părlea, iar primul contact cu discul este facilitat de interesa fotografi de pe copertă, reprezentând un fragment din lucrarea de grafică „Ground 13” semnată Klára Tamás.

MIHAI GODOROJA

Discografie CREATIV:

1. HORIZONS — 1985 LEO RECORDS (Londra) LR 124
2. TRANSYLVANIAN SUITE — 1986 LEO RECORDS (Londra) LR 132
3. EAST-WEST COMBINATIONS — 1988 ELECTRECORD ST 7001
4. CREATIUNEA — 1991 ELECTRECORD ST-EDE 03896

10 melodii pentru
VINERI ÎN NOAPTEA DIRECT

La ediția de săptămîna trecută (nr. 51) am fost vizitați, așa cum ne-a sugerat, de o serie de personalități din domeniul diferite: Radu Beligan, Marin Moraru, Cristian și Cristina Topescu, Anton Șuteu, Nuțu Olteanu (sosit pentru numai 7 zile din Suedia unde locuiește) și Dan Bittman, Edy Petroșel, Tino Furtună (cei trei de la Holograf au revenit în țară din Olanda pentru 2 luni și poate pentru lansarea discului 5). Sărbătoritul noptii a fost Anton Șuteu căruia îl mai adresăm o dată urarea de „La mulți ani!”.

Continuăm să fim sponsorizați de „Curierul național” și de căldura ascultătorilor. Pentru a obține materiale inedite, noutăți, bandă magnetică, pentru înregistrări, avem în continuare nevoie de ajutorul unor firme.

LISTA MELODIILOR PENTRU 31 IANUARIE 1992

1. Tamara — PHOENIX
2. Bad — U2
3. Acel paradis pierdut — DANIEL IORDACHIOIAE
4. Things Will Never Be The Same — ROXETTE
5. Trup și suflet — DOINA ȘI MIHAI POCORSCHI
6. Hey Angel — GINA T.
7. Portret de fată — ADRIAN DAMINESCU
8. Thunder — PRINCE
9. Another One Bites The Dust — QUEEN
10. Atlantis — DONOVAN

No puteți scrie pe adresele str. General Berthelot 62-64 și cea a revistei, precizind pe plic, pentru V.N.D. Telefoanele noptii sunt 13 69 01 și 14 90 31. Activitatea primului începe la 22.30 iar cel de-al doilea (la care puteți vorbi cu invitații noștri) odată cu debutul emisiunii, adică la 23.10.

L.P.M. + A.P.

CRISTINA ȘI CRISTIAN TOPESCU AU AJUNS IN SFÎRȘIT LA NOI

FAMILIA MORARU LA V.N.D.

ANTON ȘUTEU LA 45 DE ANI, MAI ACTIV CA ORICIND RADU BELIGAN NE INVĂTA LA TAKE, IANKE ȘI CADIR

NUTU OLTEANU (SUEDIA) REGĂSIT DE EDY PETROȘEL (OLANDA - provizoriu). S-AU REGĂSIT DUPĂ 18 LUNI.

Topuri de tot felul

U.S. DANCE

1. I'll Be Your Friend — Robert Owens
2. It Should Have Been Me — Adeva
3. Hold On (Tighter To Love) — Clubland
4. Just A Touch Of Love — C & C Music Factory
5. Take Control — Lords Of Acid
6. The Beginning — Seal
7. Change — Lisa Stansfield
8. My Family Depends On Me — Simone
9. Let Me Groove U — JT
10. It's Hard Sometime — Frankie Knuckles

INDIE 45's (ANGLIA)

1. Love Your Money — Daisy Chainsaw
2. Justified And Ancient — The KLF
3. Space Christmas — Shonen Knife
4. Dominator — Human Resource
5. Jesus Christ — The Family Cat
6. Running Out Of Time — Digital Orgasm
7. Love See No Colour — The Farm
8. Playing With Knives — Bizarre Inc.
9. Captain America EP — Captain America
10. Far From Home — The Levellers

METAL'S BEST '91

(voturile cititorilor revistelor Hit Parader, publicate în numărul din februarie 1992)

Band Of The Year. 1. Metallica 2. Guns N' Roses 3. Mötley Crüe 4. Skid Row 5. Queensryche

Album Of The Year. 1. Metallica — Metallica 2. Slave To The Grind — Skid Row 3. Empire — Queensryche 4. Stick It To Ya — Slaughter 5. Use Your Illusion — Guns N' Roses

Song Of The Year. 1. Enter Sandman — Metallica 2. Silent Lucidity — Queensryche 3. You Could Be Mine — Guns N' Roses 4. Edison's Medicine — Tesla 5. No More Tears — Ozzy Osbourne

Best Guitarist. 1. Slash (GNR) 2. Eddie Van Halen 3. Kirk Hammett (Metallica) 4. Nuno Bettencourt (Extreme) 5. Steve Vai

Best Vocalist. 1. Sebastian Bach (Skid Row) 2. Axl Rose (GNR) 3. Vince Neil (Mötley Crüe) 4. Geoff Tate (Queensryche) 5. Jeff Keith (Tesla)

Best Bassist. 1. Nikki Sixx (Mötley Crüe) 2. Duff McKagan (GNR) 3. Jason Newsted (Metallica) 4. Dana Strum (Slaughter) 5. Jerry Dixon (Warrant)

Best Drummer. 1. Lars Ulrich (Metallica) 2. Tommy Lee (Mötley Crüe) 3. Blas Elias (Slaughter) 4. Rikki Rockett (Poison) 5. Scott Rockenfield (Queensryche)

Best New Band (nici venit). 1. Trixter 2. Slaughter 3. The Black Crowes 4. Firehouse 5. Alice In Chains

Comeback Of The Year (revenire). 1. Van Halen 2. Ozzy Osbourne 3. AC/DC 4. Guns N' Roses 5. Lita Ford

Best Live Band (in concert). 1. GNR 2. Metallica 3. Queensryche 4. Poison 5. Tesla

Biggest Disappointment (dezamăgirile anului). 1. Non Bon Jovi Album 2. No Def Leppard Album 3. No Led Zeppelin Reunion Album 4. No Aerosmith Album 5. No Kiss Album (Absența acestor albe dorate i-a dezamăgit pe fani în 1991)

METAL VIDEO

- (Circus, 31 ianuarie 1992)
1. Don't Blame Me — Ozzy Osbourne
 2. Pornograffitti — Extreme
 3. Prime Cuts — Alice Cooper
 4. Oh Say Can You Scream — Skid Row
 5. Cliff Em All — Metallica

D.J.

PENTRU RECLAMĂ P.R. & S. LA T.V.

Numărul de cont este 32506 — Filiala C.E.C. sector 6, București, pe numele Deladì Orlando. Mulțumim celor care au contribuit cu sume. Pentru 1 secundă de reclamă avem deja suma necesară — 5 000 lei.

VĂ RECOMANDĂM PENTRU INFORMARE ȘI RELAXARE

CURIERUL NATIONAL

(apare zilnic cu excepția zilei de luni)

Curierul National Magazin

(săptăminal care apare luni)

PUBLICITATE MIJLOCIE ÎN P.R. & S.

Din februarie vă stăm la dispoziție cu graficieni și spațiu pentru anunțuri publicitare legate în primul rând de preocupările revistei: aparitii de disc, concerte, magazine de specialitate, aparatură electronică, spectacole, vinzări și cumpărări, imprumuturi. Toate acestea la prețuri rezonabile pe care le veți afla în numărul următor. În ultimul număr al lunii ianuarie orice reclamă este gratuită! Pentru prima oară în ROMÂNIA și chiar în lume, PUBLICITATE MIJLOCIE (nu e nici mare, nici mică, dar e sigură).

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezențe	Titlul melodiei	Interpretul
•	•	•	•	•

TOP 5 POP - R

1	•
2	•
3	•
4	•
5	•

TOP 5 ROCK - R

1	•
2	•
3	•
4	•
5	•

TOP 10 POP - S

1	•
2	•
3	•
4	•
5	•
6	•
7	•
8	•
9	•
10	•

TOP 10 ROCK - S

1	•
2	•
3	•
4	•
5	•
6	•
7	•
8	•
9	•
10	•

PREȚ 15 LEI